

POROČILO

o delovanji

„Glasbene Matice“

za leta

188⁸|₉, 188⁹|₉₀, 189⁰|₁, 189¹|₂, 189²|₃.

V Ljubljani 1893.

Založila «GLASBENA MATICA».

Tisk Blasnikov.

Občni zbor dne 12. oktobra 1889.

Nagovor predsednikov.

Smoter, katerega si je „Glasbena Matica“ postavila in ga s svojimi skromnimi močmi doseči hoče, dosega sicer polagoma, vendar se mu približuje, in gotovo bo ura bila, ko bo slovenski narod tudi gledé glasbe smel vstopiti v kolo naobraženih kulturnih narodov. Mi matičarji posebno gojimo narodno glasbo, v srca učeče se mladeži cepimo ljubezen do narodne pesmi, sploh pa zbiramo narodno blago ter ga izkušamo oteti. Glede našega učnega zavoda smemo ponosno reči, da svojo nalogo zvršujemo, da smo glede naših učiteljskih moči in ravno tako glede uspehov lahko popolno zadovoljni. Učiteljske moči so izvrstne in dopolnjene, mnogoletne neprijetnosti zaradi učitelja na gosli so povoljno odstranjene, prideli smo šolskemu zavodu tudi orkestralno šolo za trobila, število učencev je tako ogromno, da je komaj zmagovati, učenci sami pa tako dobro napredujejo, da se mora vsakemu rodoljubu radosti polniti srce, ko je opazil pri javnem koncertu in glavni izkušnji, kako se slovenska mladina od leta do leta v glasbi bolj razvija.

Takisto se Slovenci sploh bolj in bolj zanimajo za narodno glasbo, osobito za petje. Ni ga uže večjega kraja, ker bi ne bilo pevskega zbora ali vsaj čveterospeva, in ni ga skoraj zbora, od katerega ne bi dohajala na „Glasbeno Matico“ naročila na zbirke pesmi. Zlasti nas mora z veseljem navdajati, da tudi od periferij mile naše Slovenije prihajajo taka naročila, in če je treba brezplačno podpirati tamošnje rodoljube z našimi proizvodi, „Glasbene Matice“ odbora ne plaši nobena žrtev. Zabeležimo tukaj tudi Koroško in v najvejšem času probujeni Tržič.

Število udov se je pomnožilo od 372 na 391, žalibog da jih je mnogo zarad svojih neugodnih gmotnih razmer odstopilo, vendar bo pa lahko to število naraslo, ker se bodo po sklepu odbora nastavili po vseh večjih krajih poverjeniki, ki imajo veselje in navdušenje za glasbo in za prospeh naroda sploh. Sedaj imamo samo tri taka poverjenišтва: v Krškem, v Kostanjevici in v Zagrebu. Daj Bog, da se dotičnemu odseku posreči, najti povsod dovolj blagodušnih rojakov, ki bodo hoteli izvrševati težavni posel poverjenišтва. To in da se naše v obilju še v omari ležeče muzikalije kakor hitro mogoče spečajo, naj bo skrb prihodnjemu odboru. Po novih pravilih odmerjeni, oziroma razdeljeni posel se je vrlo dobro obnesel, zlasti glede šolskega nadzornika, arhiv, ki je sedaj popolnoma urejen, pa je moral skupno s tajništvom eden izmed odbornikov prevzeti, ker sta si ta dva oddelka v tesni zvezi zaradi raznih potrebnih dopisov. Inventar, namreč šolski in društveni, je isto tako urejen. Največ dela pa je bilo z urejenjem imenika udov, ki je bil nekoliko zmeden, posebno zaradi tega, ker se muzikalije za leto 1887/88 niso prej mogle izdavatı nego letos in ker se udnine niso redno izterjavale. Še le letos, ko so se muzikalije za leto 1888/89 pravočasno preskrbele in razposlale, se bo moglo s popolno gotovostjo konštatovati faktično število udov.

Omeniti mi je še, da se društvo letošnjih vsakovrstnih svečanosti ni udeležilo, in to premišljeno, ker bi pač škoda bilo, ko bi spravili s provokacijami tako lepo cvetoče društvo, ki deluje le bolj tiho, a vendar uspešno, v katerokoli

nevarnost. Le na Vodnikov dan smo stopili v javnost in položili vence na gomilo moža, ki je prvi popeval mile naše pesmi in je bil prvi duševni utemeljitelj našega društva. Poleg tega je „Glasbena Matica“ sklicala pod svojo zastavo mnogoštevilen pevski zbor iz vseh slovenskih pokrajin, ki so z izbornim svojim petjem častili Vodnika ter poviševali slavnost. Znabiti ravno zaradi te pasivnosti na zunaj imamo zabeležiti vsestransko podporo. C. kr. vlada, hranilnica, deželni zbor in mestna občina nas gmotno velikodušno podpirajo, podpira nas ves slovenski svet, podpirajo nas pa tudi slavni časniki brez izjeme, za kar si usojam tukaj najprisrčnejšo zahvalo izreči.

Poročilo tajnikovo.

Pri občnem zboru „Glasbene Matice“, ki se je zaradi zakasnelega natiska društvenih muzikalij vršil še le 29. decembra 1888. leta, izvoljeni so bili v odbor sledeči gospodje:

A. Ljubljanski: Dr. Bleiweis, Drenik, dr. Ferjančič, dr. Hudnik, Krulec, dr. Majaron, Paternoster, Ravnihar predsednikom. Razinger, Svetek, Valenta, Vencajz in Žumer.

B. Vnanji: Fajgelj, Gregorčič, Starec, Šušteršič, Žirovnik.

Ta novo izvoljeni odbor, katerega član je po pravilih tudi gosp. vodja Gerbič, ne da bi moral biti voljen, konstitoval se je pri prihodnji odborovi seji sledeče:

Izvoljeni so bili gospodje: dr. Bleiweis podpredsednikom, dr. Hudnik blagajnikom, Paternoster tajnikom in arhivarjem, in gosp. Vencajz šolskim nadzornikom.

V artistični odsek so bili izvoljeni sledeči gospodje: Gerbič, Razinger, Svetek, Vencajz, Žumer.

Odbor je imel tekom leta 8 rednih sej. Ker je Wagner Gustav, učitelj za gosli, službo odpovedal, treba je bilo poiskati pred vsem novega učitelja. Po posredovanju gosp. vodje Gerbiča posrečilo se je društvu, pridobiti izvrstno učiteljsko moč v osobi gosp. Moserja, ki se je tekom leta s svojo požrtvovalno marljivostjo in vestnim opravljanjem svojega težavnega posla pridobil mnogo zaslug za našo „Glasbeno šolo“.

Uvažujoč, da vedna menjava učiteljskih moči nikakor ni v korist učeči se mladini, sklenil je odbor dne 2. novembra 1888. l. poslati na višjo glasbeno šolo v Prago nadarjenega mladeniča Ivana Kosa. Dovolila se mu je podpora mesečnih 15 gold., ki se je pričlenši z mesecem februarjem 1889 povikšala na 20 gold. kot posojilo, katero bi potem kot plačani učitelj „Glasbene Matice“ v mesečnih obrokih moral vračati. A ne samo pri „Glasbeni Matici“, temuč tudi pri znanem rodoljubu Legu in pri gospe Neureuter v Pragi je Kos dobival gmotne podpore, in odbor Matični je stavil v njega najboljše nade, osobito, ker so dohajala poročila, da v šoli dobro napreduje. A žal, da se te nade niso uresničile, kajti koncem šolskega leta je naznanil Kos sam gosp. predsedniku, da je propadel pri javni izkušnji. Odbor je bil torej primoran, daljno izplačilo podpore ustaviti, ker pri teh odnošajih ni kazalo, da bi Kos ob Matičnih stroških svoje študije nadaljeval.

Koncem leta 1888. je naznanil gosp. Blaž Fišer, naš rojak, da namerava prirediti v redutni dvorani koncert. Zajedno je odbor prosil potrebne pomoči, katero mu je ta drage volje obljubil. Koncert se je vršil dne 13. januarija 1889. l. Bil je po vsem izboren, in veščaki so trdili, da je bila igra Fišerjeva še bolj dovršena, kakor leta 1888., ko je sodeloval pri koncertu „Glasbene Matice“. Kot kontrabasist je slovel Blaž Fišer uže zunaj Avstrije in sigurno bi se bil popel do svetovne slave, če bi mu bilo usojeno dolgo življenje. Toda vsled revščine in glada, katera je moral pretrpeti v onih letih, ko se je šolal na konservatoriju, je tako oslabel, da ni mogel hude bolezn, katera se ga je lotila, prenesti, in legel je v rani grob na veliko žalost vseh slovenskih glasbenikov. Bodi mu zemljica lahka!

Omeniti mi je ob tej priliki tudi prerane smrti občespoštovanega rodoljuba in člana „Glasbene Matice“, gosp. Michaela Pakiča, ki se je še zadnjo uro spomnil našega zavoda ter mu v svoji oporoki volil 100 gold. Odbor je položil na njegovo krsto venec. Večen naj mu bo spomin!

Dr. Hudnik se je zarad odpotovanja v Beč¹ poslu blagajnika odpovedal ter denar in vse druge spise izročil gosp.

predsedniku, ki je potem ves čas provizorično opravljaj službo blagajnika. Naložila se je računski knjiga, ki zelo olajšuje sestavo računskega zaključka, in sploh so se vsa blagajniška opravila po njegovem naporu tako uredila, da bode prihodnji blagajnik imel lahko stališče. Sestavila sta se tudi dva imenika, jeden za tajnika, drugi za blagajnika. Dognalo se je tudi po računih in žurnalih, kdo da je udnino plačal in za katero leto, tako da je imenik, katerega do sedaj blagajnik prav za prav še imel ni, v najlepšem redu sestavljen.

Za leto 1888/9 je društvo izdalo sledeče muzikalije :

1. Försterjeve šole III. del in
2. 6 Nedvedovih moških zborov.

Te muzikalije so se te dni razposlale udom „Glasbene Matice“.

V glasbeni šoli se je poučevalo :

V igri na klavir	121 učencev	v 7 oddelkih,
„ „ „ gosli	35	„ v 4 „
„ solo-petji	11	„ v 3 „
„ zbornem petji	50	„
„ splošnem „	94	„ v 2 „
v teoriji in harmoniji	103	„ v 2 „

Vpisanih je bilo skupaj 228 učencev, vračunivši one moškega zbora.

Šolnine je bilo oproščenih 30 učencev, med njimi za klavirski pouk 8, za goselski pouk 12, za razne druge inštrumente 9, za solo-petje 1.

Pouk se je vršil po natanko določenem učnem načrtu. Učitelji so bili 1.) gosp. Gerbič, vodja, za solo-, zborni- in splošno petje, za teorijo, harmonijo in za klavir; 2.) gospa Gerbičeva, gospodična Šumanova in gospoda Moser in Janušovsky za klavir; 3.) gosp. Staral za godala, trobila in razne druge inštrumente.

Dne 5. maja 1889 priredil je Matični odbor z gojenci v redutni dvorani šolski koncert, katerega se je udeležilo veliko odličnega občinstva, izmed dostojanstvenikov deželni predsednik baron Winkler, cesarski svetnik Murnik, župan Grasselli in drugi. Koncert je obsejal 7 točk, ki so se vse gladko izvajale in pričale o lepem napredku zavoda.

Takoj v prvi točki „Iphigenija v Aulidi“ je nastopil orkester iz gojencev Matične glasbene šole, ki je svojo nalogo prav častno pogodil.

Posebno ugodne uspehe je bilo videti pri igralcih in igralkah na klavir. V dveh točkah je nastopil mešani zbor broječ 150 gojencev, ki je izvrstno pel ter z velemogočno zasnovanim Mendelssohn-Bartholijevim zborom „Gospod po celem svetu moč je tvoja znana“ dostojno zaključil ta zanimivi koncert, ki je bil izvestno v čast in ponos „Glasbeni Matici“

Dne 29. maja je bil običajni majnikov izlet vseh gojencev „Glasbene Matice“ na Drenikov vrh, ki se je prav dobro obnesel.

Javni izpiti glasbene šole, ki so se vršili dne dne 5., 6., 8. in 9. julija t. l., bili so viden dokaz njenega napredka.

Ni mi naloga ocenjevati vse posamezne točke obširnega vzporeda, a konstatovati moram, da so vsi gojenci dane jim naloge prav dobro in deloma izvrstno pogodili. Posebno pohvalno je uspevala goslarska šola, katero je vodil gospod učitelj Moser. A tudi ostalo učiteljsko osebje je bilo svoji nalogi popolnoma kos, in zahvala, katero mu je izrekel gospod predsednik Fran Ravnihar v svojem nagovoru, bila je istinito zaslužena.

In tako je „Glasbene Matice“ odbor dovršil 7. leto svojega šolskega in 17. leto svojega društvenega delovanja. Krepki sadovi tega dolgoletnega trudapolnega delovanja mu bodo gotovo v izpodbujo, da bode tudi v bodoče častno rešil svojo nalogo in vse svoje moči zastavil v daljni razvoj tega prekornega zavoda.

Občni zbor dne 16. oktobra 1890.

Nagovor predsednikov.

Društveni predsednik gosp. Ravnihar pozdravi navzočne člane, omeni, da se zanimanje za „Glasbeno Matico“ vedno bolj širi po naši slovenski zemlji, kar je pač dokaz, kako deluje ta zavod v nas Slovencih. Na skrajni meji uspešno naše mile Slovenije snujejo se pevška društva, katerim je prva naloga gojiti slovensko pesem in po nji ljubezen do domovine. Uvažujé važnost teh društev, podpiral jih je odbor „Glasbene Matice“ deloma s tem, da jim je brezplačno poslal nekoliko pesmi, deloma pa s tem, da jim je cenó prepustil pesmi, kolikor jih ima na razpolago. Glasbena šola Matična je v novejšem času dospela do visoke stopnje, in s ponosom lahko gledamo nanjo. K razvitku šole so pripomogli vzlasti učitelji, ki so z velikim naporom in marljivostjo opravljali svoj težavni posel ter si tako stekli-zasluzeno zahvalo odbora in roditeljev.

Potem se hvaležno spominja visoke vlade, slavnega deželnega zbora, slavnega magistrata in slavne hranilnice, katere korporacije so naklonile glasbeni šoli izdatne podpore, in dalje tudi delovanja društvenega odbora, ki je častno rešil svojo nalogo.

Dal Bog, da bi ta zavod še dalje procvital in Slovencem donašal stoterega sadú!

Poročilo tajnikovo.

Pri lanskem občnem zboru, ki se je vršil dné 12. oktobra 1889, izvoljeni so bili v odbor „Glasbene Matice“ sledeči gospodje:

A.) Ljubljanski: Frančišek Ravnihar za predsednika, dr. vitez Karol Bleiweis-Trsteniški, Anton Dečman, Frančišek Drenik, dr. Andrej Ferjančič, Anton Foerster, Ivan Krulec,

dr. Danilo Majaron, Josip Paternoster, Anton Svetek, Vojteh Valenta, Ivan Vencajz in Andrej Žumer.

B.) Z u n a n j i: Danilo Fajgelj, Simon Gregorčič, Anton Starec, Matija Šušteršič in Janko Žirovnik.

V tem občnem zboru so se imenovali za „Glasbeno Matico“ velezaslužni gospodje: Anton Foerster, Anton Nedvčed in Vojteh Valenta z vzklikom za častne člane.

Novoizvoljeni odbor se je konstitoval dné 17. oktobra 1889 sledeče: Podpredsednikom izvoljen je bil gosp. dr. vitez Bleiweis-Trsteniški, tajnikom gosp. Josip Paternoster, blagajnikom gosp. Ivan Krulec, šolskim nadzornikom gosp. Ivan Vencajz in knjižničarjem gosp. Gerbič.

V artistični odsek so bili izvoljeni gospodje: Foerster, Gerbič, Svetek, Vencajz in Žumer.

Že v jedni prvih sej je sklenil odbor uvažujoč, da je izdatno število društvnikov važno za gmotni razvitek „Glasbene Matice“, nastaviti po deželi poverjenike, ki bi imeli v prvi vrsti nalog, nabirati ude za „Glasbeno Matico“.

V to svrho se je izbral izmej odbora poseben odsek, kateremu je bil načelnik gosp. Vojteh Valenta.

Na dotični poziv so sledeče imenovani gospodje prevzeli poverjeništvu: 1. Andrej Vavken, nadučitelj in župan v Cerkljah. 2. Adolf Harmelj, dekan v Komenu pri Sežani. 3. Vojteh Ribnikar, nadučitelj v Logatcu. 4. Ignacij Rozman, učitelj v Mošnjah. 5. Josip Sturm, c. kr. gimn. profesor v Novem Mestu. 6. J. Tuma, c. kr. šolski nadzornik v Postojini. 7. Aleksij Roblek, lekarnar in župan v Radovljici. 8. Fran Papa, nadučitelj v Škofji Loki. 9. Miroslav Tomec, c. kr. poštar, slikar itd. v Št. Vidu. 10. J. Korbar, nadučitelj v Št. Vidu pri Zatičini. 11. Fr. Govekar, nadučitelj v Šiški. 12. Mat. Kante, učitelj v Sežani. 13. Anton Flies, notarski uradnik na Vrhniki. 14. Št. Jelenec, nadučitelj v Trnjem pri Št. Petru. 15. Dr. Edvard Volčič, sodn. adjunkt v Žužemperku. 16. Armin Gradišnik, učitelj v Hrastniku. 17. Franc Kocbek, učitelj na Rečici. 18. Ivan Jerman, trgovec v Celji. 19. Ivan Lipold, veleposestnik v Mozirji. 20. Franc Lešnik, predsednik slov. pevskému društvu v Ptuj. 21. Ivan Jereb,

minist. uradnik na Dunaji. 22. Viktor Globočnik, c. kr. notar v Kranji. 23. Gospica Ljudmila Mankoč v Trstu.

Vsem tem poverjenikom je odbor poslal pravila in navodilo.

Prvi teh poverjenikov se je oglasil prof. Šturm iz Novega Mesta, ki je pridobil „Glasbeni Matici“ 21 novih udov.

Po sklepu odborovem z dné 12. decembra 1889 se je običajni šolski koncert opustil z ozirom na to, da imajo učitelji s pripravami za ta koncert preveč posla in da vsled tega trpi redni pouk. Ta odborova naredba pa vzlasti onim članom „Glasbene Matice“, katerim so še v dobrem spominu velezanimivi in na učečo se mladež blažilno vplivajoči koncerti, ni bila pogodi; zaradi tega je pač želeti, da bi se šolski koncerti, za katere se zanima vse národno prebivalstvo v Ljubljani, v prihodnje po stari navadi zopet nadaljevali.

V seji dné 23. aprila t. l. je sklenil odbor na predlog gosp. Valente, ki že več let zasleduje in išče virov o življenji in delovanji velikega glasbenega umetnika rodom Kranjca Jakoba Gallus-a, sledeče:

I. V spomin na 300letni dan smrti slavnega. leta 1550. na Kranjskem rojenega skladatelja, c. kr. dvornega kapelnika in veleuma na glasbenem polji Jakoba Gallus-a (v Nemcih Händl, Hänl, Hanl imenovanega) priredi „Glasbena Matica“ dne 18. julija 1891 s pomočjo cecilijanskega društva in drugih pevskih moči slovesen „requiem“ v stolni cerkvi, in na večer veliki koncert, pri katerem je peti le Gallusove skladbe.

II. Pod naslovom „Gallusov Album“ izdá „Glasbena Matica“ njegov životopis v slovenskem, nemškem in latinskem jeziku in njegove skladbe, kolikor jih bode moči dobiti.

V to svrho pisal je odbor naše Matice zelo naklonjenemu vladnemu svètniku Zellnerju na Dunaj proseč ga, da bi „Glasbeni Matici“ pripomogel do kopij onih Gallusovih skladb, ki se nahajajo v c. kr. dvorni knjižnici in v arhivu družbe glasbenih prijateljev v Beču.

Gospod Zellner je javil odboru, da ima arhiv družbe glasbenih prijateljev mnogo Gallusovih del shranjenih, da pa

kopije teh glasbotvorov more izdelavati le menzuralni notni pisavi več glasbenik, ker se navaden pisalec not v dotičnih knjigah ne spozna. Izdaja vseh skladb bi se morala počasi pripravljati, in pač ni pričakovati, da bi se to delo poprej kakor v enem letu končalo.

Z ozirom na to in ker je dalje odbor tudi pozvedel, da se filozof gosp. Mantuani na Dunaji uže več let bavi z raziskavanjem raznih arhivov, v katerih so shranjene Gallusove skladbe, in da on namerava izdati prihodnje leto Gallusov životopis in nekoliko njegovih skladb, opustil je prvotno misel, izdati Gallusov album, ter sklenil, dné 18. julija 1891 prirediti le črno mašo v stolni cerkvi in koncert, pri katerem se bodo pele Gallusove skladbe.

Odbor se je torej obrnil neposredno do gosp. Mantuanija s prošnjo, da bi mu za nameravani koncert dal na razpolago potrebne pesmi in za črno sv. mašo od Gallusa komponovani requiem. Tej prošnji je obljubil g. Mantuani ustreči, in je tudi eno mašo Gallusovo že poslal g. Ant. Foersterju.

Ker gosp. Mantuani svojega dela še ni končal, prosil je ljubljanski občinski svet, da bi mu naklonil potrebno denarno podporo za nadaljevanje svojega raziskavanja o Gallusovih glasbotvorih. Ljubljanski občinski svet mu je dovolil vsled tega izdatno denarno pomoč in o tem obvestil „Glasbene Matice“ odbor z nasvetom, da bi „Glasbena Matica“, ki je v prvi vrsti poklicana, tudi to podjetje podpirati, nedostajajoči znesek 130 gold. iz svojega dodala. Ker pa „Glasbena Matica“ nima nikacih denarnih sredstev v take namene na razpolago in je sama navezana na subvencije, vložila je pri kranjski hranilnici prošnjo, da bi izvolila ona priskočiti gosp. Mantuaniju na pomoč ter mu podariti znesek 130 gold. Kranjska hranilnica, uverivša se, da ima vsa ta stvar redno podlago, dovolila je gosp. Mantuaniju znesek 130 gld. ter mu s tem omogočila nadaljevanje za glasbeno zgodovino cele kranjske dežele velezanimivega podjetja.

Odbor „Glasbene Matice“ se je po časopisih temu zavodu na tem darilu dostojno zahvalil.

Uvažujoč, da so národne pesmi neprecenljiv zaklad, katerega je treba našim potomcem ohraniti, in da take

pesmi zlasti po deželi bivajoči narod rad prepeva, sklenil je odbor nadaljevati izdajo narodnih pesmi, katerih sta že do zdaj izšla dva snopiča. V to svrho je določil za vsako odboru poslano narodno pesem, katero bode za pripravno spoznal artistični odsek, 1 goldinar nagrade, ter prosil gospoda odbornika Žumra, da o tem obvesti svoje učiteljske kolege ter jih izpodbuja k nabiranju narodnih pesmi po deželi, čemur je imenovani gospod drage volje ustregel. Vsled tega je poslal učitelj Feliks Malenšek iz Tuhinja več mičnih narodnih pesmi, ki so se večinoma odobrile, priredile za tisk in poleg drugih muzikalij razposlale udom.

Za leto 1889/90. je društvo izdalo sledeče muzikalije:

1. Foersterjevo klavirsko šolo, zadnji del. 2. Troje „Ave Maria“ od Antona Nedvéda in 3. Malenškove narodne pesmi.

Te muzikalije so se te dni odposlale udom „Glasbene Matice“.

Glasbena šola je dobila, kakor vsako leto, tudi letos od raznih korporacij podpore, in sicer:

1. Od visocega deželnega zbora 500 gld. 2. Od visoke vlade 400 gld. redne in 300 gld. izvanredne podpore za napravo raznih instrumentov. 3. Od slavnega mestnega magistrata 500 gld. in 4. od slavne kranjske hranilnice 400 gld., torej od te 200 gld. več kakor druga leta.

V glasbeni šoli se je poučevalo:

a) v igri na klavir v 7 oddelkih 112 učencev; b) v igri na gosli 37 učencev; c) v solo-petji 12 učencev; d) v zbornem petji 75 učencev; e) v splošnem petji 88 učencev; f) v teoriji in harmoniji 91 učencev; g) v igri na razne druge instrumente 14 učencev. Vpisanih je bilo skupaj 242 učencev, vračunivši one moškega zbora.

Šolnine je bilo vplačane nad 1100 gld., šolnine oproščenih je bilo 25 učencev.

Učitelji so bili:

1. Gerbič za klavir, solo in splošno petje, za teorijo in harmonijo. 2. Gospa Gerbičeva in gospodična Šumanova za klavir. 3. Gosp. Moser za gosli in klavir. 4. Gosp. Staral za godala in trobila. 5. Za moški zbor pomožno gosp. Toporiš.

Ker sta gosp. Janušovsky in gospodična Šumanova odpovedala službo, angaževal je odbor g. Karola Hofmeistera, rodom Čeha, ki je dovršil Praški konservatorij v vseh predmetih z odliko, kot učitelja za klavir in gosli in gospodično Elsnerjevo kot učiteljico za klavir. Gospodu Janušovskemu je odbor povodom njegovega izstopa iz učiteljskega osebja izrekel pismeno zahvalo na njegovem dolgoletnem požrtvovalnem delovanju.

Dné 29. maja je priredil odbor z gojenci običajni majski izlet na Drenikov vrh.

Dné 3., 9. in 10. julija t. l. so se vršili v glasbeni šoli javni izpiti, ki so privabili mnogo odličnega občinstva. Kakor vsako leto, obnesli so se ti izpiti tudi letos prav povoljno, in poudarjati je, da je posebno vrlo napredovala šola za soliste in solistinje, a tudi klavirska šola je uspevala dobro, istotako tudi goslarska in inštrumentalna šola, katera zadnja pri mladini vzbuja vedno več zanimanja za glasbeno umetnost. Dokaz temu, da se je početkom tega leta vpisalo v inštrumentalno šolo nad 30 učencev in da je vsled tega odbor moral najeti še enega učitelja.

Ker je kranjska hranilnica odboru šolske prostore za termin 1. avgusta t. l. zarad razširjave strokovne šole odpovedala, preselila se je glasbena šola pričetkom meseca avgusta t. l. v Špitalske ulice v Permetovo hišo, kjer je gosp. predsednik „Glasbene Matice“, uvidevši zadrego, v kateri je bil odbor vsled te odpovedi, drage volje prepustil za primerno najemnino svoje stanovanje glasbeni šoli.

In tako je „Glasbene Matice“ odbor zaključil 8. leto svojega šolskega in 18. leto svojega društvenega delovanja. Vsestranski napredek našega glasbenega zavoda, ki dobiva vedno širšo podlago, je pač viden dokaz, da njegov trud ni bil brezuspešen. Zaradi tega bode zastavil v prihodnje, če ga bode občni zbor te naloge še dalje spoznal vrednega, vse svoje moči v blaginjo in korist prvega národnega glasbenega zavoda

Občni zbor dne 10. oktobra 1891.

Nagovor predsednikov.

V raznih krajih mile nam Slovenije so se slišali v poletenski saisonsi o priliki osnove kakšnega pevskega društva ali pri kaki drugi slovesnosti navdušeni govori, podarjajoč veliko važnost narodnega petja in glasbe za kulturni razvoj naroda našega, za probujenje narodne zavesti. Ko bi iz teh govorov posnel le nekatere stavke, splel bi si krasen venček govorniških cvetic, in gotovo vem, da bi Vam segel ž njimi do dna duše. Ker pa tudi vem, da v Vaših srcih plamté iste misli, da se vsi z menoj vred ne umaknete niti za las od svojih idealnih nazorov, ne gledé niti na levo niti na desno, Vas s tem premišljevanjem ne bom dalje mučil, temveč bom le na kratko omenil, da je ves slovenski svet z velikim veseljem pozdravil osnovo samostojnega moškega pevskega zbora v okviru „Glasbene Matice“. Sprejmite klic: „Čast in hvala odličnim osnovateljem“! Naj Vas spremlja topla želja, da ta zbor procvita in se izpne do one višine, do katere so se ž njim vzpele naše nade.

Že za letošnji zimski čas imate lepo priliko, odzvati se častnemu vabilu naše čitalnice, matere vseh narodnih društev, še večo nalogo pa bodele imeli prihodnje poletje, če se se otvori deželna razstava. — Tu omenjam tudi našega učnega zavoda, ki se širi in širi, da nam je dela čez glavo, in to vkljub vsem težavam in nedostatkom, ki se nam skoraj z vsakim korakom stavijo nasproti. Zahvaliti se je za ta napredek seveda v prvi vrsti našemu vrlemu odboru, našemu učiteljstvu in učencem samim, ki se vsi složno in vzajemno podpirajo. Naš zavod in naše društvo sta res v čast Slovencem, dokaz temu neštevilni dopisi in želje,

katerim vsem ustrezati je skoraj nemogoče. Ne smem zamolčati, da gre našemu časnikarstvu najtoplejša zahvala za toliko ljubeznivost, s katero je v svoje predale prevzelo vse naše izjave. Druge podrobnosti bode* slišali iz poročil tajnika in blagajnika.

Vas pa, prečastita gospoda, koncem svojega nagovora srčno pozdravljam do srečnega svidenja v prihodnjem letu. Na zdravje!

Poročilo tajnikovo.

Pri zadnjem občnem zboru dné 16. oktobra 1890. leta so bili v odbor „Glasbene Matice“ izvoljeni nastopno imenovani gospodje:

A.) V Ljubljani bivajoči: Fran Ravnihar (predsednikom), dr. vitez Karol Bleiweis, Francišek Drenik, dr. Andrej Ferjančič, Anton Foerster, Ivan Krulec, dr. Danilo Majaron, Josip Nollí, Josip Paternoster, Anton Svetek, Vojteh Valenta, Ivan Vencajz in Andrej Žumer.

B.) Z u n a j L j u b l j a n e bivajoči: Danilo Fajgelj, Simon Gregorčič, Anton Starec, Matija Šušteršič in Janko Žirovnik.

Novoizvoljeni odbor se je konstitoval v seji dné 25. oktobra 1891 l nastopno: Podpredsednikom je bil izvoljen gosp. dr. vitez Bleiweis, tajnikom gosp. Paternoster, blagajnikom gosp. Krulec, šolskim nadzornikom gosp. Vencajz in knjižničarjem gosp. Gerbič.

V artistični odsek so bili izvoljeni gospodje: Gerbič, Nollí, Svetek, Valenta, Vencajz; v šolski odsek pa gospodje: Vencajz in učitelji.

Že v svojem lanskem poročilu sem omenil, da je odbor sklenil praznovati primernim načinom tristoletnico smrti našega rojaka in izbornega glasbenika na cerkvenem polju, Jakoba Gallusa, in sicer da dne 18. julija 1891. l., katerega dné je po prvotnem sporočilu pred 300 leti preminol imenovani skladatelj, priredi v stolni cerkvi od njega zloženi „requiem“ in na večer slovesen koncert, pri katerem bi se péle le Gallusove, in sicer z večine cerkvene skladbe, kojih je mnogo na razpolago.

Gosp. Josip Mantuani je dognal po večletnem truda-polnem raziskavanju po arhivih raznih domačih in tujih dežel, da je J. Gallus umrl leta 1591. dné 12., a ne 18. julija, kakor se je sprva trdilo, da je bil istinito rodom Kranjec in da je zložil premnogo zanimivih posvetnih in cerkvenih glasbotvorov, med njimi nad 16 maš, katere je on sam zasledil. Rokopis jedne teh maš, „Elizabeth Zachariae“, našel se je tekom leta v ljubljanski licealni knjižnici. Ker je bil pisan v stari menzuralni notni pisavi, preložila sta ga gospoda Foerster in Hofmeister na moderne ključe in tako preustrojila sedanjim pevskim potrebam primerno.

To mašo je pélo nad petdeset pevcev in pevk dné 12. julija t. l. pod vodstvom spretnega stolnega organista g. Foersterja v stolni cerkvi tako izborno, da se je vse navzočno občinstvo kar divilo mogočnim akordom te nenavadne skladbe. Za vlogo pri „ofertoriju“ se je péla istotako precizno kakor maša tudi Gallus-ova skladba „Laudate dominum in sanctis ejus“

Odbor „Glasbene Matice“ si šteje torej v dolžnost gg. Foersterju in Hofmeistru za trud, ki sta ga imela s preustrojbo te skladbe ter z dolgotrajnim vežbanjem pevcev za to zeló težavno in le vsled največje vstrajnosti pevcev in pevovodje tako dovršeno peto mašo, izreči v današnjem občnem zboru istinito zasluženó pohvalo, in istotako tudi vsem onim gospodičnam pevkam in gospodom pevcem, ki so se posvetili tej težavni in tako častno rešeni nalogi.

Nameravani koncert se je pa moral opustiti, ker je vežbanje pevcev v poletnem času v neznosni vročini zeló mučno delo. Odbor je sklenil koncert prirediti še le koncem tega leta, toda le tedaj, ako mu bode gosp. Mantuani dal na razpolago za to potrebne Gallusove skladbe.

Med poverjeniki, katere je odbor nastavil minolega leta po deželi slovenski in tudi zunaj naše ožje domovine, pri dobili so mnogo udov društvu gospica Ludmila Mankoč v Trstu, gosp. Viktor Globočnik, c. kr. notar v Kranju, gosp. Ivan Jereb, minist. uradnik v Beču, in gosp. dr. Ed. Volčič, c. kr. sodnijski adjunkt v Žužemperku. Hvala jim prisrčna!

Tudi zbiranje narodnih pesmi po deželi je odbor, polagajoč v to posebno važnost, vsestransko podpiral.

Po posredovanju gosp. Janka Žirovnika, nadučitelja v Št. Vidu, posrečilo se je društvu dobiti nad 100 narodnih pesmi.

V Kamniku bivajoče hčerke umrlega učitelja Novaka pele so mu pesmi, on jih je pa postavil na note in četeroglasno priredil. Trgovec in orgljavec Anton Goršak iz Savinjske doline je ondi nabral 20 narodnih pesmi in jih poslal društvu na razpolago. Istotako je poslal tudi učitelj Fran Marolt z Brda več narodnih pesmi.

Vse te pesmi je odbor izročil artistiškemu odseku v presojo.

Posebno važnega pomena za našega društva zgodovino v preteklem letu je bila ustanovitev novega moškega zbora.

Uže meseca septembra 1890. leta se je odcepilo nekoliko pevcev od čitalniškega zbora ter se z drugimi pevci, ki niso bili člani nobenemu pevskega društvu, združilo v poseben pevski klub, ki se je vežbal v prostorih glasbene šole pod spretnim vodstvom znanega glasbenika in rodoljuba gosp. dr. Grossa.

Ta pevski klub, broječ pričetkom le 16 pevcev, razširil se je nenadoma v močen zbor, ki je dobil stalno za vetišče in oporo v „Glasbeni Matici“ kot društvu, katerega namen je, petje vsestransko pospeševati.

Zbor čitalniški se je namreč, uvidevši, da mu pri nastalih odnošajih ni moči več delovati v čitalnici, radovoljno razšel dné 29. decembra 1890. l. Večina čitalniških pevcev se je priklopila uže ustanovljenemu pevskega kadru, in tako je postal nov moški zbor, kateremu so kmalu pristopili tudi starejši odlični pevci.

Ta pevski zbor, ki je del društva „Glasbene Matice“, izvolil si je svojega predsednika, tajnika in arhivarja ter si napravil poslovni red, katerega se mora strogo držati vsak član.

Stavil si je plemenito nalogo, v močen zbor združiti vse moške pevske sile slovenske metropole, gojiti slovansko pesem in izključljivo umetnosti dostojno petje.

Novi zbor ravna gosp. dr. Gross, namestnika sta mu gospoda A. Majar in A. Razingler.

Ta 37 članov broječi moški zbor je nastopil prvič pri koncertu dne 18. aprila t. l. v redutni dvorani, pri katerem so sodelovali operni pevec gosp. J. Nolli, glasbeni učitelj gosp. Hofmeister in vojaška godba z jako zanimivim vzpredom.

Koncert ta, obsezajoč 6 točk, je zares bil prava duševna naslada za mnogobrojno zbrane poslušalce. Točka za točko se je vršila tako precizno, da je bilo veselje. Stroga, a objektivna kritika je pač zasledila sem ter tja kak nedostatek, a splošni vtis je bil jako povoljen, in pevski zbor sme na svoj prvi nastop biti zares ponosen.

Zasluga in priznanica za ta javni in sijajni uspeh gre pač v prvi vrsti neutrudljivemu in uzornemu pevovodji gosp. dr. Grossu, ki le iz ljubezni do stvari drage volje opravlja težavni posel I. pevovodje pri novem zboru.

Želja vsega odbora, kakor tudi vsacega rodoljuba je gotovo ta, da bi pevski zbor na težavnem potu vztrajal, naraščal, v svojem krogu združil vse pevske sile in še tekom tega leta dospel do metropoli Slovenije dostojnega števila. V to pomozi Bog!

Da bode odboru „Glasbene Matice“ moči ustreči vsestranskim vprašanjem po I. in II. lavoriki in ceni drugih muzikalij, sklenil je, prirediti drugo izdajo obeh teh lavorik z nespremenjeno vsebino in izdati zaznamek vseh do leta 1889/1890 od „Glasbene Matice“ na svetlo danih muzikalij z določeno ceno. Ta zaznamek je že koncem leta 1890. bil natisnjen, lavorika je pa v delu in bode pričetkom prihodnjega leta gotova, kar se bode občasno objavilo po časopisih.

Odbor mednarodne razstave za glasbo in gledalištvo, katera se priredi na Dunaji leta 1892., obrnil se je do visokega ministerstva za uk in bogočastje s prošnjo, naj to razstavo priporoča v podpiranje vsem njemu podrejenim zavodom in oblastvom.

Po predloženem načrtu razdeljena bo ta razstava v dva oddelka. Prvi bode predočeval zgodovinski, tehniški in umetniški razvoj glasbe in gledalištva, drugi bode pa obsejal vse izdelke današnjega obrta na glasbenem in gledališkem polju.

Slavna tukajšnja vlada je vsled ukaza visokega c. kr. ministerstva za uk in bogočastje povabila tudi „Glasbena Matico“, naj se udeleži tega znanstvenega in umetniškega podjetja.

„Glasbene Matice“ odbor je s tem večjim veseljem pozdravil to povabilo, ker se mu podaje prilika, razstaviti vse od leta 1873. izišle muzikalije ter tujcem pokazati, kako izvrstno napreduje prvi slovenski glasbeni zavod, in soglasno sklenil, vse muzikalije postaviti na dunajsko razstavo.

Koncem septembra t. l. je štelo društvo „Glasbene Matice“ skupaj 511 članov, in sicer: ljubljanskih 219, zunanjih 253, ustanovnikov 34 in častnih članov 5, pač lepo število mimo onega iz l. 1885, ko je društvo štelo le 103 člane.

A tudi to število članov še ni zadostno za društvo, ki je tekom 18 let svojega obstanka tako izdatno obogatilo naše muzikalno slovstvo in ki ima ves čas, kar deluje njega glasbena šola, toliko uspehov na glasbenem polju. Želeti je torej, da se tudi drugi poverjeniki po deželi potrudijo, za našo prekoristno društvo pridobiti primerno število članov.

Leta 1890/1891. je odbor izdal na svetlo sledeče muzikalije:

1. Osem moških zborov.

2. Tri mešane zборе, katere je zložil in „Glasbeni Matici“ dal na razpolago gosp. A. Nedved, častni član našega društva.

Te muzikalije so se razposlale tekom avgusta in septembra t. l. vsem članom.

V glasbeni šoli se je poučevalo, in sicer:

1. v igri na klavir 130 učencev, 2. v igri na gosli 43 učencev, 3. v igri na razna godala in sopila 21 učencev, 4. v solo-petju 10 učencev, 5. v zbornem petju 120 učencev, 6. v splošnem petju, harmoniji in teoriji 76 učencev.

Vpisanih je bilo skupaj 247 učencev. Šolnine se je vplačalo 1478 gold. 50 kr., šolnine oproščenih je pa bilo 27 učencev.

Poučevale so nastopno imenovane moči:

1. Gosp. Gerbič, vodja, klavir, solo-, zborna in splošno petje ter teorijo in harmonijo.

2. Gospa Gerbičeva in gđč. Elsnerjeva klavir.
3. Gosp. Moser gosli in klavir.
4. Gosp. Hofmeister klavir.
5. Gosp. Staral in jeden vojak vojaške godbe godala

in trobila.

Da bi se v mladini še bolje ukrepili in utrdili dovtetnost in veselje do godbe, sklenil je odbor, prirediti domače koncerte, ki bi posameznim gojencem podali priliko, javno pokazati, kako so napredovali na glasbenem polju. Koncertov te vrste sta se aranževala v šolskih prostorih dva, in sicer prvi meseca februarija, drugi pa meseca marcija t. l.

Običajni šolski koncert, ki je lansko leto zaradi izvenrednih zaprek moral izostati, priredila je „Glasbena Matica“ v redutni dvorani dné 21. marcija t. l. zvečer ob 7. uri. Pri tej javni izkušnji je osobito orkester glasbene šole častno rešil svojo nalogo.

V ouverturi iz opere „Unos iz Serajla“ je nastopil nad 30 sil broječi orkester „Matične glasbene šole“ in tako precizno izvel svojo težavno nalogo, da ga je burno pohvalilo mnogobrojno zbrano odlično občinstvo. Tudi moški zbor je nastopil v imponantnem številu 82 grl v pesmi „Dijaška“. Kot solistinje so se odlikovale gospice Fr. Vrhunc, Alb. Sark in M. Moos v končnem zboru iz oratorija „Athalija“. Pri tej točki je sodeloval domači orkester in moški in ženski zbor v skupnem številu do 160 moči.

Ta šolski koncert, katerega svrha je bila, navzočne poslušalce seznaniti z napredkom gojencev „Glasbene Matice“ po preteku pol leta, bil je pač neovržen dokaz, da naš zavod uspeva in da je vreden vsestranske podpore.

Dné 29. maja t. l. so napravili gojenci glasbene šole pod nadzorstvom svojih učiteljev in odbornikov običajni izlet na Drenikov vrh, kjer so se razveseljevali prepevajoč in rajajoč vse popoldne.

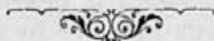
Vsako leto navadni končni šolski izpiti so letos po sklepu odborovem morali izostati zaradi nedostatnih šolskih prostorov.

Društvo je tudi vzelo v tekočem letu v Knežjem dvorcu v najem nove prostore, ki so posebno za šolo prav

prikladni. Omeniti je tudi, da je odbor to leto kupil pod roko jako izvrsten, za koncert pripraven klavir za primerno malo ceno 300 gld.

Tudi v tekočem letu je dobila „Glasbena Matica“ podpore, in sicer: 1. od slavne deželne vlade 400 gld. in še posebe 300 gld. za nakup raznih inštrumentov, o čemer je odbor predložil vladi na zahtevanje račun; 2. od slavnega deželnega zbora 500 gld.; 3. od slavnega mestnega magistrata 500 gld. in 4. od slavne kranjske hranilnice 200 gld.

S preteklim letom je „Glasbena Matica“ zaključila 9. leto svojega šolskega in 19. leto svojega društvenega delovanja. Odbor se je trudil po svojih slabih močeh povoljno, ustrezati težavni nalogi, storil je mnogo, podvzel pa bi bil še več, ko bi ga ne bilo oviralo slabo gmotno društveno stanje. Nadeje se pa, da se bode tudi financijelno stanje sčasoma zboljšalo, osobito, ako bodo važnost „Glasbene Matice“ za razvoj narodnega življa uvaževali tudi oni v Ljubljani in na deželi bivajoči narodnjaki, ki še niso člani, ter v mnogobrojnem številu pristopili k društvu, na katero sme v istini ponosen biti ves slovenski narod.

Občni zbor dne 15. oktobra 1892.

Nagovor predsednikov.

Premišljuječ o zgodovini minulega društvenega leta spominjam se nekaterih sitnosti, iz početka. Ker pa prislovica pravi: „De mortuis nil nisi bene“, ker so ti nedostatki bili le malenkostni proti poznejšnjim uspehom, mi ni težko govoriti le o ugodnostih. Sploh je bilo v tej dobi čutiti nenavadno živahno gibanje po vseh pokrajinah slovenskih. Vsi mnogobrojni shodi, veselice in zabave političnega ali nepolitičnega značaja, vzbujale so toliko zanimanja, našle so tolike udeležbe odličnega Slovenstva, da še nikdar poprej ne. Vidi se, da naš narod čuti tla pod seboj, da se zaveda, da ni več tujec na domači zemlji. Naša „Glasbena Matica“ v tem oziru ni zaostajala. Šolski zavod uživa vedno večje zaupanje v narodnih obiteljih, zasluga o tem gre izvrstnemu učiteljstvu in šolskemu nadzorništvu. — Muzikalije naše širijo se vsestransko mej slovenskim svetom, in letos sem celo zahvalo dobil za izredni užitek. — Delovanje našega pevskega zbora pa primerno océniti, mi skoraj nedostaje besedi. Vzpel se je do višine, kakeršne se ni nikdo nadejal. Ne bom kadilnice vihtel, a s toplo pohvalo moram le omeniti požrtvovalne marljivosti predsedstva obeh zborov, moškega in ženskega, pevovodstva, odborništva in posamičnih členov. — Vsi ti uspehi pa ne izvirajo iz kakšnega srečnega slučaja, ali od kake elementarne sile, temveč so sad 20letnega trudapolnega dela. Nekoč sem slišal svarilne besede: Slovenec, ako iščeš spasa, delaj, delaj in delaj! In res je bilo in bodé to ostalo geslo „Glasbene Matice“, da bodemo postali vredni člani, da bodemo kolikor mogoče i mi pripomogli h kulturnemu razvitku in napredku našega naroda. — Ne smem zamolčati še nekega drugega

prijetnega dogodka. Ko nam je naš slavni mestni zastop na kratko moje prigovarjanje v odseku in v njeni seji brez ugovora pomnožil letno subvencijo izvenredno za 400 gold., je moj tovariš vzkliknil, da taka radodarnost poleg občeznane ščedljivosti je pač ginljiv dokaz iskrenega domoljubja naših mestnih očetov Tisočera slava in hvala jim za to! Le na kratko naj še omenim ljubeznive prijaznosti našega časnikarstva vseh taborov, vsestranskega priznanja in uvaževanja našega zavoda, kar je pripisati taktnemu vedenju in, rekel bi, politični nepolitiki vseh članov našega odličnega odbora, končno pa se zahvaljujem najtopleje za izkazano nam čast pri tem občnem zboru ter Vam kličem: Danes leto na srečno svidenje!

Poročilo tajnikovo.

Pri lanskem občnem zboru, vršivšem se dne 10. oktobra 1891., izvoljeni so bili v odbor nastopno imenovani gospodje:

A.) V Ljubljani stanujoči: Ravnihar Frančišek (predsednikom), Drenik Frančišek, dr. Andrej Ferjančič, Anton Foerster, Krulec Ivan, dr. Danilo Majaron, Nolli Josip, Pater-noster Josip, dr. Lovro Požar, Svetek Anton, Valenta Vojteh, Vencajz Ivan in Žumer Andrej.

B.) Zunanji: Fajgelj Danilo, Gregorčič Simon, Starec Anton, Šušteršič Matija in Žirovnik Janko.

Pri prvi seji dne 13. oktobra konstituiral se je odbor, izvolivši soglasno gosp. Antona Svetka podpredsednikom, gosp. Josipa Paternostra tajnikom, gosp. Ivana Krulca blagajnikom, gosp. Ivana Vencajza šolskim nadzornikom, gosp. dr. Lovra Požarja arhivarjem in gosp. Antona Svetka ekonomom, in v artistiški odsek gospode: Frana Gerbiča, Antona Foersterja, dr. L. Požarja in Ivana Vencajza. Volitev posamnih članov v šolski odsek je odpadla, ker je bil itak izvoljen gosp. Ivan Vencajz šolskim nadzornikom, kateremu je bil nalog izročen, šolske stvari pretresati z učitelji in potem skupnemu odboru staviti potrebne predloge in nasvete.

Odbor je pretresoval v 10 sejah društvene in šolske stvari.

Jedna prvih nalog odborovih je bila z ozirom na to, da je čitalniški pevski zbor koncem leta 1890. prostovoljno odstopil, dogovoriti se z odborom narodne čitalnice, kako bode z zborom „Glasbene Matice“ prirejati koncerte za čitalniške člane in koliko na leto. Oba odbora sta se pogodila tako, da mora „Glasbena Matica“ za čitalnico prirediti leta 1891/92 tri koncerte in da le-ta plača našemu društvu za vsak koncert 100 gl. odškodnine za note in pevovodjo. Ker je dosedanji pevovodja gosp. dr. Gross, ki je z uzorno marljivostjo in požrtvovalnostjo vežbal novi moški zbor, meseca novembra 1891. l. iz službenih ozirov odšel v Idrijo, moral si je odbor, da mu bode moči ustreči dogovorjenim pogojem, poiskati drugega pevovodjo. Po prizadevanji našega dičnega šolskega nadzornika gosp. Ivana Vencajza posrečilo se je pridobiti za naš zavod izbornega glasbenika gospoda prof. Hubada, kateremu se je meseca decembra 1891. leta izročilo vežbanje moškega pevskega zbora. S tem dnem je napočila nova doba za naš pevski zbor, in prešinilo ga je mahoma nenavadno oduševljenje za svojega vodjo. Veliko pevskih moči, ki so se dosedaj odtegovale sodelovanju, vstopilo je v pevski zbor, in dan za dnevom se je bolj utrdila nada, da bode zdaj moči prirejati umetniški dovršene koncerte. Še preden je nastopil službo gosp. Hubad, si je odbor, uvažujoč, da je za koncerte prepotreben mešan zbor, stavil nalogo, popolniti moški zbor tudi še z ženskim zborom. In zopet je bil naš vrli šolski nadzornik gosp. Vencajz, kateri je z vzgledno vztrajnostjo, le dobri stvari v korist osebno nabiral za ta zbor odličnih gospij in gospodičen ter v kratkem času privedel pod krilo „Glasbene Matice“ 39 rodoljubnih dam, katere so se odzvale njegovemu vabilu. Zdaj je bil pevski zbor popoln, in začelo se je pod spretnim vodstvom resno in mirno delovanje.

Odzivajoč se od c. kr. vlade prejetemu vabilu je odbor odbral vse od leta 1873. do vštetega 1891. leta izdane muzikalije, sestavil grafični izkaz članov in učencev „Glasbene Matice“ ter jih z lično spisanimi pravili in učnimi načrti

odposlal komisiji za mednarodno razstavo glasbarstva in gledalištva v Beču, ki se je otvorila meseca maja t. l.

Za leto 1891/92 je odbor izdal društvenim članom, ustrežajoč že večkrat izraženi želji, da bi se pri izdaji muzikalij oziral na prireditev slovenskih pesmi za klavir v raznih transkripcijah, ker to probuja narodno zavest in mogoči gojitev narodnih pesmi v rodbinah, 3 skladbe za klavir, in sicer:

1. „Kje so moje rožice“, fantazija, zložil gosp. pater Hugolin Sattner.

2. „Zagorska“, koncertna fantazija, zložil gosp. Anton Foerster.

3. „Rapsodija na slovenske narodne pesmi“, zložil gosp. Karol Hofmeister.

Leta 1891/92 je štelo društvo skupaj 544 članov, in sicer: a) podpornih članov v Ljubljani 247, b) podpornih članov zunaj Ljubljane 259, c) ustanovnikov 34, d) častnih članov 4.

V primeri z letom 1890/91 pomnožilo se je število članov za 33. To je pač dokaz, da zanimanje za naše društvo vedno bolj prošinja narodne kroge.

Nemila smrt je posegla tekom leta s svojo roko v krog naših društvenikov in nam odvzela dva odlična člana, namreč dičnega častnega člana gosp. Vojteha Valento, v vseh krogih priljubljeno osebo, in blagega dr. Frančiška Grossa, kateri si je za društvo stekel nevenljivih zaslug, ustanovivši mu stalen pevski zbor. Vrlima, v Bogu počiva-jočima rodoljuboma bodi ohranjen trajen spomin!

Iz odbora je mej letom izstopil g. Josip Nolli.

Tudi društvena glasbena šola je navzlic mnogim oviram in zaprekam, s katerimi se je bilo boriti, prav lepo uspevala.

Namesto odstopivšega učitelja za gosli Viteslava Moserju engaževal je odbor novega učitelja in koncertista za gosli, g. Baudisa, kateri je predložil izvrstna spričevala in ki tudi stavljenim zahtevam točno in povoljno ustreza.

Nastavila se je za nekoliko časa kot učiteljica, za klavir tudi gospodična Zetinovich, ki pa je kmalu zapustila zavod, ostavivši Ljubljano. Treba si je bilo vsled tega priskrbeti še jednega učitelja, in to tem bolj, ker je bilo po odhodu dr. Grossa popolniti mesto pevovodje. Kakor že gori omenjeno, nastopil je mesto pevovodje in učitelja za klavir absolvirani konservatorist gosp. prof. Hubad. Ta mož, ki živi in gori za glasbeno umetnost, prevzel je iz čistega rodoljubja težavni ta posel, katerega opravlja z uzorno vestnostjo in natančnostjo, in odbor „Glasbene Matice“ si mora pač čestitati, da je šoli in društvu pridobil tako izborna moč, kateri je na srei jedino le povoljni razvitek društvenega zbora in glasbene šole.

V instrumentalni šoli je poučeval početkom leta Forstmajer, pozneje pa, ko je le-ta odšel, Staral in po njegovem vsled boleznj provzročinem odstopu Bič. V to šolo je odbor stavil prav velike nade, zlasti ker je mislil, da bode iz nje izšel nekak kader za bodočo mestno godbo. Žal, da se te nade niso obistinile. Učenci, kateri so se poučevali brez izjeme brezplačno, pohajali so malomarno učne ure in se sploh prav malo zanimali za pouk. Naravna posledica temu je bila ta, da so bili učni uspehi neznatni, kar je odbor prisililo, da bode to šolo šele pozneje otvoril.

V glasbeni šoli se je poučevalo:

1. V igri na klavir 181, 2. v igri na gosli 54, 3. v zbornem petji 142. 4. v splošnem petji, solopetji in teoriji 112 učencev.

Vpisanih je bilo skupaj 282 učencev. Šolnine se je vplačalo 2128 gld., šolnine oproščenih je bilo 32 učencev.

Poučevale so nastopne moči:

1. Gerbič Fran, vodja glasbene šole, v igri na klavir in v solopetji. 2. Gerbičeva gospa, Baudis, Hofmeister in Hubad v igri na klavir. 3. Baudis v igri na gosli. 4. Hubad v teoriji, splošnem in zbornem petji. 5. Staral in Bič v igri na godala in trobila.

Običajni šolski koncert je moral letos vsled mnogih zaprek izostati, vršili so se pa pričetkom julija z ozirom na ugodne šolske prostore končni izpiti.

Tudi leta 1891/92 je „Glasbena Matica“ prejela za vzdržavanje šole nastopne podpore:

1. Od slavne c. kr. vlade 400 gld., 2. od slavnega dežel. zbora 500 gld., 3. od slavnega mestnega zastopa razen navadnih 500 gld. še posebe 400 gld., torej skupaj 900 gld., 4. od slavne kranjske hranilnice 200 gld., skupaj 2000 gld.

Vsem tem korporacijam bodi izrečena tu najtoplejša zahvala!

Navzlic tem navedenim izdatnim podporam vendar presegajo stroški za šolo dohodke za 845 gld. 27 kr., kateri nedostatek se je moral pokriti iz društvenega imetja.

Z ozirom na to, da se ima šola boriti z leto za letom rastočim primankljajem, obrnil se je odbor do slavnega deželnega zbora s prošnjo, naj bi letno podporo 500 gld. primerno zvikšal. Ustrezajoč tej utemeljeni prošnji je slavni dovolil deželni zbor zvikšano podporo letnih 600 gold.

Prvi koncert, katerega je priredila „Glasbena Matica“, bil je v glasbenem zavodu filharmoničnega društva dne 12. marcija 1892. leta. Navzlic mnogostranskemu odporu, ki se je pojavil zaradi naprave tega koncerta v nemški hiši, uspel je ta koncert bodisi v gmotnem, bodisi v muzikalnem obziru tako velikansko, da je vse stavljene nadeje daleč prekosal. K temu je seveda veliko pripomogel naš rojak operni pevec Josip Trtnik, ki je poslušalce s svojim divnim glasom kar očaral. A tudi mešani zbor „Glasbene Matice“ je pri svojem prvem nastopu jako povoljno in častno rešil svojo ne malo nalogo. Vsi navzočni, kakor tudi javni kritiki so bili polni hvale, in od več strani se je izrekla želja, da bi se ta koncert ponovil.

Žal, da odbor tej želji ni mogel ustreči, ker ga je čakala še težavnejša naloga, katero je bilo treba rešiti dostojno.

Že v svojem lanskem letnem poročilu sem omenil, da je bil odbor „Glasbene Matice“ pripravljen v proslavo tristoletnice smrti našega rojaka in glasbenika Jakoba Gallusa napraviti primeren koncert, toda le tedaj, ako bode dobil potrebne Gallusove skladbe. Gosp. Josip Mantuani, naš rojak

in redni član c. kr. zavoda za preiskavanje avstrijske zgodovine na Dunajski univerzi, poslal je že pričetkom šolskega leta 1891/92 mnogo Gallusovih skladeb z željo, da bi se vendar jedenkrat odbor resno poprijel dela in pripravil potrebno za koncert. Obljubil je tudi Gallusovo sliko in naznanil vire, oziroma zavode na Nemškem, od katerih bi bilo dobiti cele knjige Gallusovih skladeb iz XVI. stoletja, katere bi se razložile na ogled ob koncertu.

Odboru „Glasbene Matice“ na razpolago dani glasbotvori neumrlega glasbeniškega velikana 16. stoletja, katere je pridobil Mantuani po dolgotrajnem, z največjo skrbnostjo izvršenem raziskavanju po raznih inozemskih arhivih, so neprecenljive vrednosti in zares pravi biseri glasbene umetnosti. Mantuani jih je preložil iz menzuralne notne pisave v moderne ključe in tako omogočil, da se porabijo za današnje koncerte. Zatorej bodi uzornemu rodoljubu zaslužena zahvala!

Po odborovem sklepu so se izročile vse pesmi, med njimi 3 cerkveni in 3 posvetni mešani zbori, društvenega zbora pevovodji Hubadu s prošnjo, naj jih pregleda in potem razsodi, je li s sedanjim mešanim zborom sploh možno podvreči se tej orjaški nalogi. Gospod Hubad je pregledal in proučil izročene muzikalije natančno in potem odboru zatrdil, da si upa za nameravani Gallusov koncert odločene pesmi naučiti. Nato je odbor sklenil definitivno, da je prirediti zgodovinski koncert v proslavo tristoletnice Gallusove smrti in razstavo njegovih del tekom meseca junija. O tem sklepu se je obvestil Josip Mantuani na Dunaji z dostavkom, da dneva še ni moči natančno določiti, ker pevovodja ne more še zdaj vedeti, kdaj da bode gotov z vežbanjem težkih skladeb, pri katerih je posebno to v poštev jemati, da jim je tekst pisan v latinskem jeziku.

Pevci so z največjo marljivostjo in vztrajnostjo obiskovali skušnje, in nada, da bode pod izbornim vodstvom mogoče ta koncert prirediti dostojno, se je že po preteku 14 dni popolnoma utrdila. Vsled tega se je kot dan koncerta določil 9. junij t. l. Med tem časom je pa odbor s pomočjo kustoza Müllnerja pisal na razne inozemske zavode, katere je naznanil Mantuani, proseč jih, da naj nam izvolijo poso-

diti za nekaj mesecev Gallusove skladbe. Skoraj od vseh zavodov prejel je odbor mnogo taceh interesantnih knjig za razstavo. Ker je še Mantuani z Dunaja obljubil svoje sodelovanje pri slavnosti, zasnoval se je vzpored, in koncert se je vršil dne 9. junija t. l. v redutni dvorani. Vzpored tega prvega zgodovinskega koncerta našega društva je obsegal 1 čveteroglasen, 2 osmeroglasna, dvojna mešana cerkvena zbor in tri petero-, šestero- in osmeroglasne madrigale ali posvetne pesme, slavnostni govor in 3 klavirske točke, ob enem so bila tudi razstavljena Gallusova dela in njegova podoba.

S tem koncertom si je pridobila „Glasbena Matica“ pri mnogoštevilno navzočnih duhovnikih in drugih poslušalcih, zlasti pa pri merodajnih glasbenikih toliko simpatij in potrebne ugleda, da je lahko na to pónosna. Nastopilo je skupno z gojenci „Glasbene Matice“ 150 pevskih sil, pač impozantno število. Ko so še odmevali mogočni akordi prvega zbor, zadonel je po dvorani frenetičen plosk, podoben burnemu viharju. Vse je bilo vestno priučeno in tako fino izpeljano, da so poslušalci kar strmeli. Točka za točko se je izvajala umetniški dovršeno, in zadnji zbor „musica nostra“, velemogočno zasnovana polifonna skladba, pretresla je zbrano občinstvo tako močno, da se je morala ponavljati in več poslušalcev je izustilo: „Škoda, da je koncertu že konec“. Ni mi naloga natančno popisati vesga vsporeda, ker so to že poklicani kritiki storili, pač pa moram omeniti, da je Mantuani v svojem jako poučljivem in dovršenem govoru z njemu navadno zgovornostjo slikal življenje in delovanje umrlega Gallusa in da je tudi naš učitelj Hofmeister izvajal mojsterski klavirske točke. S tem sem povedal vse, kar bi utegnulo zanimati slavni zbor.

Gallusov koncert in njega velikanski in sijajni uspeh zlasti v glasbenem oziru, ki do zdaj nima vrstnika, ostal bode v zgodovini „Glasbene Matice“ zapisan z neizbrisnimi črkami našim potomcem v dokaz, kako je ona vedela ceniti delovanje domačih glasbenikov, njej sami pa v izpodbudo, da bode tudi v prihodnje porabila vsako priliko, kadar gre za to, da se dostojno proslavljajo glasbeniki rojaki.

Tudi v čitalnici prirejani koncerti so uspeli povoljno in povsem zadovoljili zbrane društvene člane

Z letom 1891/92 je „Glasbena Matica“ završila 9. šolsko in 20. društveno leto. Šola in društvo dala sta odboru sicer mnogo posla in truda, toda zvrševal je svojo nalogo s tem večjim veseljem, ker se je uveril, da ga spremljajo simpatije in da pri občinstvu leto za letom bolje prodira zanimanje za društvo, katero si je zlasti z ustanovitvijo glasbene šole pri slovenskem narodu postavilo trajen spomenik.

Občni zbor dne 28. oktobra 1893.

Nagovor predsednikov.

Slavni zbor! Zahvaljevaje se Vam za številni poset današnjega občnega zbora in pozdravlja Vas prisrčno usojam si pozornost Vašo obračati na preteklo enoletno dobo našega društvenega gibanja. Po Galilejevem opravičenem izreku „E pur si muove“ sta istinito kljubu vsem mogočim zaprekam napredovala v minulem letu zavednost slovenskega naroda v obče in razcvit društvenega življenja posebej. Zlasti ima „Glasbena Matica“ povoda dosti, s ponosom spominjati se te dobe, odkar se nismo videli. „Evoe triumphe“ si znamo zaklicati gledé na velikanske uspehe na koncertnem polji, gledé na ne manj povoljne uspehe v našem učnem zavodu. Nedavno se je čitalo, da bo Ljubljana takrat središče Slovenije v glasbeno-vzgojevalnem oziru, kadar bo na izobilje podajala plemenitih raznih glasbenih umotvorov. V to svrho mislim, je „Glasbena Matica“ pošteno prispevala. Ne spuščam se v podrobnosti, omenim le navdušenega priznanja od strani visokega odličnega mesta, in da imam dokazov dovolj, da celo c. kr. naučno ministerstvo, kranjska hranilnica, pred vsemi pa slavni mestni zastop in visoki deželni zbor, da vsi ti ob vsaki priliki uvažujejo pomen našega društva za srečen kulturni razvoj naroda na muzikalnem polji kot temeljnem stebru estetične omike. V znak naše hvaležnosti do vseh imenovanih oblastev in zavodov in tudi naše nam toliko naklonjene žurnalistike z mirno vestjo zagotovim s tega častnega mesta, da „Glasbena Matica“ ne bo nikdar zaostajala, ali da bi kedaj propadla v letargično spanje, temuč da bo vse svoje važne opravilne stroke z enako ljubeznijo in požrtvovalnostjo negovala. Nadejam se, da bode v ta namen v društvenem odboru, v odsekih in

v učiteljstvu izključena vsaka neskladnost, in če bi se kedaj pojavila, da vsaj nam ne bo na kvar, ter da bo povsod vladalo uzajemno iskreno prijateljstvo in tekmovanje. Predno zaključim svoj nagovor, dovolite mi, da se hvaležno spominjam rodoljubnega moža, ki je eden izmed trojice osnovateljev „Glasbene Matice“ iz leta 1872., in ki je dne 24. t. m. preminul, to je gosp. Anton Jentl. Naj mu je lahka zemlja domača. Slava njegovemu spominu!

Poročilo tajnikovo.

Pri lanskem občnem zboru z dne 15. oktobra 1892. leta so bili v odbor izvoljeui nastopno imenovani gospodje, in sicer:

A.) V Ljubljani: Ravnihar Fran za predsednika, in za odbornike: Bartel Anton, Foerster Anton, dr. Andrej Ferjančič, dr. Hudnik Matija, Krulec Ivan, Paternoster Josip, Petrovčič Anton, dr. Požar Lovro, Svetek Anton, Valentinčič Ignacij, Vencajz Ivan in Žumer Andrej.

B.) Zunanji: Fajgelj Danilo, Gregorčič Simon, Starec Anton, Šušteršič Matija in Žirovnik Janko.

Novi odbor se je konstituiral v svoji prvi seji dne 23. oktobra 1892., pri kateri so bili soglasno voljeni gospodje: Svetek Anton podpredsednikom, Paternoster Josip tajnikom, Petrovčič Anton blagajnikom, dr. Požar arhivarjem in Vencajz Ivan šolskim nadzornikom; v artistiški odsek pa gg. Gerbič Fran, Foerster Anton, dr. Požar Lovro in Vencajz Ivan.

V šolskem letu 1892/93 je imel odbor 12 sej, pri katerih so se razpravljale društvene in šolske stvari.

Kaj plodovito je bilo letošnje odborovo delovanje, kar se tiče društvenih koncertov, kajti priredil jih je lepo število, namreč z ozirom na to, da sta se dva ponavljala, šest. Ti so bili po vzporodu in po izvajanji jako zanimljivi.

Prvi koncert se je vršil v novem deželnem gledališči dne 15. decembra 1892. l. Izmed raznovrstnih točk je najbolje prijala velikanska Weissova skladba „Triumphator“ za moški zbor. Z burnim odobravanjem sprejela se je tudi skladba našega širom slovenske zemlje znanega glasbenika

Antona Nedveda „Nazaj v planinski raj“. Da je koncert vse-skozi uspel, spričuje pač najbolje ta okoliščina, da se je na splošno zahtevanje ponavljal v redutni dvorani.

Komaj se je pevski zbor nekoliko spočil od trudapolnih skušenj za prvi koncert, čakala ga je druga, še težavnejša naloga. Odbor „Glasbene Matice“ v svesti si, da je le z izvajanjem klasičnih in modernih skladb možno popeti se do umetelnostne popolnosti, za katero težimo, je odločil za drugi koncert Dvořakovo skladbo „Stabat mater“, katera si je svetovno slavo pridobila v Londonu l. 1883.

Da si je naš pevovodja g. profesor Hubad, ki je z veseljem pozdravil ta odborov sklep, s študiranjem tega umotvora stavil jako težko nalogo, je pač umevno, če se v pošte v jemlje, da partitura obseza 10 samostojnih številčk in nad 200 strani.

Vsled skrajno napornega delovanja pevovodje in mešanega zbora ter orkestra so se vse težave premagale, in koncert se je priredil prvikrat dne 24. sušča, drugikrat pa 27. sušča 1893.

O posamnih točkah te skladbe, ki se prišteva največjim muzikalnim delom novega časa in je živa priča Dvořakove ženijalnosti, ne morem podrobneje govoriti, ker so se o njih jako laskavo izrekli uže razni ljubljanski glasbeniki, omeniti mi je pa, da je ta umetniški vzneseni umotvor vsled vseskozi preciznega izvajanja napravil na mnogobrojno zbrane poslušalce, med katerimi smo zapazili tudi mnogo duhovnikov in družih prijateljev glasbe z dežele, neizbrisljiv vtis, ki si je po končani produkciji duška dal s frenetičnim ploskanjem. Našemu dičnemu pevovodji g. profesorju Hubadu, kateri si je s prireditvijo tega tako impozantnega koncerta stekel za „Glasbeno Matico“ nevenljivih zaslug, je bil v znak hvaležnosti in priznanja poklonjen krasen lavorov venec.

A tudi druga predstava, pri kateri se je ponovila ta skladba, je imela v moraličnem in gmotnem oziru popoln uspeh.

Vzpored za tretji koncert meseca junija je bil sestavljen iz samih narodnih pesmi, katere je priredil, oziroma harmonizoval pevovodja. Tudi ta koncert je popolno uspel,

kajti narodna pesem ima v sebi nekaj skrivnostnega in mičnega, kar napravlja na vsako čuteče srce velik vtis.

Pri tem koncertu je sodeloval tudi naš mladi umetnik, operni pevec gosp. J. Tertnik, kateri je uže od predlanskega koncerta ostal občinstvu v najboljšem spominu. Tudi on je s svojim umetniškim izvajanjem lepih samospenov pripomogel k sijajnemu uspehu koncerta.

Dne 17. junija t. l. je bil zadnji, in to šolski koncert, v katerem so posamne glasbene in pevske točke izvajali gojenci glasbene šole in pričali o lepem napredku v glasbeni umetnosti.

Slednjič mi je še omeniti, da so šolski učitelji v redutni dvorani priredili nekoliko glasbenih večerov, pri katerih so mladi umetniki vedno želi občno pohvalo.

Vsled prošnje „Glasbene Matice“ je c. kr. vojno ministerstvo dovolilo, da smejo šolski učitelji in bolj izvežbani učenci našega zavoda sodelovati pri orkestralnih produkcijah vojaške godbe in da pri onih koncertnih točkah, pri katerih ne sodeluje vojaški orkester samostojno, temveč le spremlja pevske točke, more vojaški orkester dirigovati „Glasbene Matice“ pevovodja.

Še o dveh drugih važnih točkah mi je spregovoriti. Znano je, da „Glasbena Matica“ ni imela do sedaj svojega glasbenega doma, kakor ga imajo slični zavodi pri družih narodih. Da je to za tak zavod jako neprijetno in z raznimi neprilичnostimi združeno, mi ni treba posebej poudarjati, kajti vsakdo ve, koliko stroškov provzročajo selitve in druge potrebščine, katere se pri tacih okoliščinah pojavljajo.

Vsled tega je vedno bolj silila na površje ideja, katero je sprožil šolski nadzornik, da si je treba poiskati pripravno hišo, v kateri bi bilo možno ustanoviti si lastni glasbeni dom. Ta prilika se je letos ponudila odboru, in pooblaščen od izvenrednega občnega zbora, je kupil v gospodski ulici ležečo hišo Baurovih dedičev, katero je po svoji notranji uravnavi in tudi s finančijelnega stališča jako pripravna za društvene namene. Sicer so se navedli zoper nakup te hiše razni pomisleki, zlasti se je omenilo, da „Glasbena Matica“ nima za ta nakup potrebnega denarja in da od raznih kor-

poracij ni pričakovati denarnih prispevkov, ker itak dobi društvo od njih vsako leto podpore. Toda, ko se je ta zadeva natančno preudarila in se je tudi v poštev vzelo, da „Glasbena Matica“ v „Narodnem domu“ visoke stanarine 600—700 gld. nikakor plačevati ne bode mogla, poprijel se je odbor še bolj dane prilike in z vso odločnostjo sklenil nakup gori označene hiše.

Da je bilo določeno kupnino 15.500 gold. možno pri podpisu pogodbe poravnati, gre v prvi vrsti hvala visokemu deželnemu zboru, kateri je na prošnjo društva dovolil brezobrestno posojilo 6000 gold., in mestni hranilnici ljubljanski, katera je proti amortizaciji dovolila „Matici“ na to hišo posojilo 10.000 gld. Deželno posojilo se bode tekom 10 let poravnalo z vsako leto „Glasbeni Matici“ dovoljenim deželnim prispevkom 600 gld., posojilo mestne hranilnice pa z dohodki, katere donaša vsako leto hiša. Ker je hiša razdeljena v dva oddelka, bode v zadnjem delu vmeščena od l. 1896. naprej, ko poteče sedanja pogodba za najete prostore v knežjem dvorci glasbena šola, odpadla bode torej stanarina, prvi oddelek se bode pa dajal v najem, in s to najemščino se bodo plačevale obresti in amortizacijske kvote posojila mestne hranilnice.

Za to hišo nabralo se je pri raznih rodoljubih skupnih prispevkov 329 gld., med katerimi mi je omeniti zlasti onega gosp. župnika Jakopa Aljaža, ki je „Glasbeni Matici“ kot njen poseben častilec poklonil 100 gld. V znak hvaležnosti ga je odbor vpisal mej svoje ustanovnike.

V svoji 3. seji dne 8. decembra 1892. l. je odbor tudi sklenil, našemu vrlemu, neumorno delavnemu skladatelju g. Antonu Nedvedu pokloniti kak dar, da mu s tem narod slovenski vsaj nekoliko pokaže svojo veliko hvaležnost in priznanje za njegov trud in njegovo plodovito delovanje, kajti če pomislimo, koliko krasnih in mičnih pesmic je on uže obelodanil in posvetil narodu slovenskemu in kako je obogatil z raznimi glasbotvori našo glasbeno literaturo, mora pač sleherni rodoljub s hvaležnostjo in ponosom zreti na tega na glasbenem polji osivelega moža.

Vsled tega je odbor razposlal na razna narodna društva oklic za donašanje primernih prispevkov, ki je žel obilega

sadú, tako da bode odboru možno, dostojno se odzvati stavljeni si nalogi.

Društvo je imelo 5 častnih članov, 36 ustanovnih in 470 rednih članov. Za leto 1892./3. se je dalo v tisek 12 Nedvedovih samospevov, ki se bodo kmalu razposlali članom.

Glasbena šola tudi za drugimi leti ni zaostala in ima zabeležiti lepe uspehe.

Poučevalo se je:

I. V igri na klavirji 146, II. v igri na goslih 31, III. v zbornem petji 136, IV. v splošnem petji, solo petji in teoriji 126 učencev.

Vpisanih je bilo 276, šolnine oproščenih pa 38 učencev.

Učitelji so bili:

1. Gerbič Fran, vodja glasbene šole, za igro na klavirji in za solopetje, 2. gospodična Šuklje in gg. Baudiš, Hofmeister, Hubad in Sachs za igro na klavirji in 4. Hubad za teorijo, solo-, splošno in zborna petje.

Običajni šolski koncert se je, kakor že zgoraj omenjeno, vršil meseca junija, končni izpiti, ki so bili dokaz vsestranskega napredka gojencev, pa pričetkom julija 1893.

Tudi leta 1892./93. je „Glasbena Matica“ prejela za šolo podpore, in sicer:

1.) Od slavne c. kr. dež. vlade državno podporo 400 gld., 2.) od slavnega dež. zbora 600 gld., 3.) od slav. mestnega zastopa 900 gld. in 4.) od slav. kranjske hranilnice 200 gld.

Za te prispevke bodi vsem korporacijam izrečena iskrena zahvala.

Vender pa dohodki za šolo presegajo stroške za 929 gld. 87 kr., kateri primanjkljaj se je pokrili iz društvenega imetja.

Z letom 1892./93. je „Glasbena Matica“ zaključila 10. šolsko in 21. društveno leto. Da si ima društvo nad 500 članov in šola tudi izdatno število gojencev, vender zanimanje za ta važni zavod še ni prodrlo v vse sloje slovenskega naroda. Želim torej, da si ta naš zavod čim preje pridobi simpatije vseh Slovencev ter s tem za vse čase zagotovi svoj obstoj.

Na zdravje!

Josip Paternoster,
poročevalec.

Imenik

častnih članov „Glasbene Matice“.

Foerster Anton, vodja glasbeni stolne cerkve, Ljubljana.

Dr. Ipavic Benjamin, zdravnik, Gradec.

Nedved Anton, umirovljeni glasbeni učitelj, Ljubljana.

Pl. Zajc Ivan, glasbeni vodja, Zagreb.

† *Valenta Vojteh*, mestni blagajnik, Ljubljana.

Imenik

ustanovnih članov „Glasbene Matice“.

Aljaž Jakob, župnik, Dovje na Gorenjskem.

„*Alozjjevišče*“, Ljubljana.

Arce Rajko, c. kr. poštni blagajnik, Ljubljana.

„*Bratovščina* prečistega srca Marijinega“, Kanale, Goriško.

„*Česko-slovinsky spolek*“, Praga.

Dolenec Oroslav, posestnik in svečar, Ljubljana.

Drenik Fran, posestnik, Ljubljana.

Gerbič Fran, vodja glasbene Matičine šole, Ljubljana.

Hren Fran grajščak, Ljubljana.

† *Jentl Anton*, zaseb., Ljubljana.

Klodič vit. Sablodoski Anton, c. k. dež. šolski nadzornik, Trst.

Dr. Kotnik Ignacij, not. kandidat in hišni posestnik, Ljubljana.

„*Kolo*“, pevsko društvo, Zagreb.

Krisper Valentin, tovarnar in posestnik, Radeče, Dol.

Kranjc J. V., c. in kr. ženijski podpolkovnik, Komorn.

Lanthieri Karol grof, veleposestnik, Vipava.

Ljudska šola, Litija.

Dr. Jakop Missia, knezoškof, Ljubljana.

Možina Ivan, župnik v Rovtah.

Okrajna učiteljska knjižnica, Tolmin.

Pfeifer Viljem, posestnik, dež. in državni poslanec, Krško.

Plantan Ivan, c. kr. notar, Ljubljana.

Ravnikar Fran, deželni knjigovodja in pos., Ljubljana.

Rohrman Viktor, tovarnar in posestnik, Ljubljana.

- Sajovic Ferd.*, trgovec, Kranj.
Souvan Ferd., „ Ljubljana.
Souvan Fr. Ks., „ Ljubljana.
Dr. Stare Josip, adjunkt c. kr. finanč. prokur., Ljubljana.
Dr. Srebre Gvidon, advokat, Brežice.
Tanšek Ivan, odvet. koncipijent, Metlika.
Dr. Tavčar Iv., adv., Ljubljana.
Vilhar Ivan, posest, Ljubljana.
Dr. Volčič Edvard, c. kr. sodn. adjunkt, Krško.
Dr. Vošnjak Josip, primarij, posestnik in deželni poslanec, Ljubljana.
Dr. Zupanec Jernej, c. kr. notar in hišni posestnik, Ljubljana.
Žagar Dragotin, dež. blagajnik, Ljubljana.

Imenik

letnih članov „Glasbene Matice“.

- „Adrija“, pevsko društvo, Bar-kovlje.
 Alešovec Marija, Ljubljana.
 Ambruš Ana, Ljubljana.
 Dr. Arko Anton, Škofja Loka.
 Arko Mihalj, Sturija pri Vipavi.
 Avbelj Anton, Ljubljana.
 Ažman Mihalj, Ljubljana.
 Ažman Valentin, Kamnik.
 Bahovec Fran, Ljubljana.
 Baltezar Jernej, „
 Baltič Marija, „
 Bartelj Anton, „
 Bernik Fran, „
 Bezil Ivana, „
 Dr. Bežek Rupert, Žužemberk
 Bidlo Ivan, Leskova dolina.
 Dr. Bleiweis Karol, vitez Trste-
 niški, Ljubljana.
 Bogoslovska knjižn., Ljubljana.
 Bončar Josip, Ljubljana.
 Borštner Vincencij, Ljubljana.
 Borštnik Ivan, Ljubljana.
 Borštnik Ivan, Šmarje.
 Božič Fran, Ljubljana.
 Bradaška Ferd., Ljubljana.
 Bralno društvo v Kranji,
 „ „ v Rušah.
 „ „ v Tržiču.
 „ „ v Žužemberku.
 „ „ v Kostanjevici.
 „ „ v Polji p. Zalogu.
 Branke Rajko, Ljubljana.
 Bregar Josip, Kranjska gora.
 Bučar Karolina, Novomesto.
 Bukovic Ivan, Ljubljana.
 Bukovnik Josip, Ljubljana.
 Bulovec Miha, „
 Candolini Vojteh, Kostanjevica.
 Cecilij. društvo, Ljubljana.
 Čadež Marija, Ljubljana.
 Čamernik Vincencij, Ljubljana.
 Čelešnik Pavlina; „
 Čitalnica v Celji.
 „ v Cerknem.
 „ v Cerknici.

Čitalnica v Gorici.	Dr. Firbas Ivan, Brežice.
„ v Idriji.	Fischer Ferdinand, Škofja Loka.
„ v Kranji.	Flis Slavko, Loka.
„ v Ljubljani.	Florijan Karol, Kranj.
„ v Ljutomeru.	Franke Ivan, Ljubljana.
„ v Mariboru.	Frankovič Henrik, Novomesto.
„ v Metliki.	Funtek Anton, Ljubljana.
„ v Ormožu.	Gabrijel Josip, Borovnica.
„ v Planini.	Gantar Ivan, Studenec.
„ v Postojini.	Gašperin Gašper, Stari Trg.
„ v Rajhenburgu.	Geba Amalija, Ljubljana.
„ v Škofji Loki.	Gerdinič Fran, „
„ v Tolminu.	Gimnazijalna knjižnica v Ru-
„ v Vipavi.	dolfovem.
„ na Vrhniki.	Glasbeni zavod deželni, Zagreb.
Dečman Anton, Ljubljana.	Globočnik Josipina, Ljubljana.
Delavsko bralno društvo, Idrija.	Globočnik Viktor, Kranj.
Del Linc Marija, Razdrto.	Gnjezda Anton, Zagreb.
Detela Oton, Ljubljana.	Gogola Ivan, Ljubljana.
Dev Edvard, Ljubljana.	Goliaš Ivan, „
Dolenc Avgust, Ajdovščina.	Golmayer Fran, Loški Potok.
Dr. Dolenc Hinko, Ljubljana.	Golob Fran, Lesno Brdo.
Dolenc Rihard, Novomesto.	Golob Josip, Podgora.
Domicelj Alojzij, Zagorje.	Gomilščak Josip, Ljubljana.
Dolenjsko pevsko društvo, Ru-	Goričnik Fran, „
dolfovo.	Gradiš Josip, „
Dorer Anton, Ljubljana.	„Graničar“, pev. društvo, Gra-
Drahsler Pavel, „	diška.
Dr. Drč Josip, „	Grasselli Peter, Ljubljana.
Drganec Anton. „	Grčar Andrej, Radovljica.
Drolc Fran, Vransko.	Gregorčič Simon, Renče.
Drukar Avgust, Kranj.	Dr. Gregorič Vinko, Ljubljana.
Duffe Ivan, Ljubljana.	Gričar Ivan, Ljubljana.
Dušica Angela, Trst.	Grivec Fran, Leskovice.
Endlicher Rudolf, Ljubljana.	Gross Peter, Zagorje.
Dr. Ferjančič Andrej, Ljubljana.	Grošelj Jernej, Ljubljana.
Ferjančič Fran, Trnovo.	Grumnik Marija, Ljubljana.
Fink Ivan, Ljubljana.	Gustin Eleonora, Rudolfovo.

- Gustin Fran, Metlika.
 Habe Ignacij, Št. Vid pri Vipavi.
 Hafner Jakob, Ljubljana.
 „Hajdrih“, pevsko društvo.
 Proseko.
 † Harmel Adolf, Komen.
 Harmel Viktor, Salankemen.
 Hladek Lavoslav, Ljubljana
 Hladnik Ignacij, Novomesto.
 Hočevar Ivan, Cerklje.
 Dr. Hrašovec Jurij, Celje.
 Hren Jakob, Celovec.
 Hribar Angelik p., Ljubljana.
 Hribar Ivan, Ljubljana.
 Dr. Hudnik Matija, Ljubljana.
 Ilovcar Fran, Bovec.
 Dr. Ipavic Gustav, Št. Jurij
 (Štajersko).
 Jakel Gregor, Goriče.
 Jamnik Marija, Medvode.
 Jamšek Ivan, Ljubljana.
 Dr. Janežič Ivan, Ljubljana.
 Jelenec Luka, Št. Jurij pri
 Kranji.
 Jeločnik Anton, Litija.
 Jenko Ivan, Ljubljana.
 Jenko Fran, Celje.
 Dr. Jenko Ljudevit, Ljubljana.
 Jereb Ivan, Dunaj.
 Jerina Fran, Ljubljana.
 Jerman Ivan, „
 Jerman Ivan, Celje.
 Juvanc Josipina, Ljubljana.
 Juvanec Štefan, „
 Juvančič Ana, Šiška.
 Kadilnik Fran, Ljubljana.
 Kagnus Ana, „
 Kajzelj Ana, „
 Kalin Josip, Drežnica.
 Kalister Ivan, Ljubljana
 Kalmus Fran, „
 Dr. Karlin Andrej, Ljubljana.
 Karlin Davorin, „
 Karlinger Babeta, „
 Kastelic Zinka, Trst.
 Dr. Kavčič Jakob, Ljubljana.
 Kavčič Jakob, Maribor.
 Kirchschrager Moric, Ljubljana.
 Klein Anton st., Ljubljana
 Klein Anton ml., Novomesto.
 Klopčič Josip. Sv. Peter v Sa-
 vinski dolini.
 Knaflič Radoslav, Št. Lenart.
 Knez Ivan, Ljubljana.
 Knific Rajko, Vipava.
 Kobau Matevž, Ljubljana.
 Kokalj Fran, „
 Kokošar Janez, Šebrelje.
 Kolman Fran, Ljubljana.
 Kolšek Vinko, Kranjska gora.
 Koncilija Fran, Žužemperk.
 Dr. Kopač Ivan, Zagreb.
 Koren Miroslav, Ljubljana.
 Kosec Josip, Cerčno.
 Dr. Kosirnik Ivan, Zagreb.
 Košir Ivan, Smlednik.
 Kotlovšek Fran, Ljubljana.
 Kotnik Marija, Vrd pri Vrhniki.
 Kovač Josip, Novomesto.
 Kovačič Leopoldina, Novomesto.
 Koželj Gregor, St. Gothard.
 Krajec Ivan, Novomesto.
 Krašovic Ivan, Ljubljana.
 Dr. Kraut Štefan, Ljubljana.
 Dr. Krek Ivan E., „
 Kremžar Anton, „

- Kren Josip, Kočevje.
 Krenner Makso, Škofja Loka.
 Dr. Krisper Valentin, Ljubljana.
 Kronvogel Josip, Št. Lenart.
 Krsnik Ferdinand, Ljubljana.
 Krsnik Janko, Brdo.
 Kržič Anton, Osjek.
 Krulec Ivan, Ljubljana.
 Kukla Ivan, „
 Dr. Kulavic Ivan, Ljubljana.
 Kunc Alojzij, Ljubljana.
 Kunc Matija, „
 Kuralt Fran, Zagreb.
 Dr. Kušar Josip, Ljubljana.
 Kušar Josip, „
 Lapajne Ivan, Krško.
 Lavrenčič Anton, Ljubljana.
 Lavrenčič Antonija, Trst.
 Ledenik Alfred, Ljubljana.
 Legat Vekoslav, Celovec.
 Lenarčič Josip, Vrhnika.
 Lenček Niko, Škofja Loka.
 Dr. Lenoč Ivan, Dunaj.
 Levičnik Albert, Ljubljana.
 Levičnik Regina, „
 Lilleg Alojzij, „
 Lilleg Fran, Črnomelj.
 Lilleg Makso, Krško.
 Lindtner Anton, Ljubljana.
 Dr. Lipež Fran, Levov.
 „Lira“, pev. društvo, Kamnik.
 Logar Ivan, Novomesto.
 Logar Pavel, Ljubljana.
 Lukanc Evgenija, Ljubljana.
 Lunder Fran, Raka.
 Mah Anton, Ljubljana.
 Dr. Majaron Danilo, Dunaj.
 Majdič Vinko, Kranj.
- Mally Lucija, Ljubljana.
 Mankoč Ludmila, Trst.
 Mantuani Josip, Dunaj.
 Marout Avgust, Ljubljana.
 Martinak Josip, „
 Martinc Fran, „
 Martinčič Friderik, Kranj.
 Maurer Makso, Šiška.
 Matič Josip, Celje.
 Matjan Jakob, Ljubljana.
 Mazgon Alojzij, „
 Mayr Makso, Škofja Loka.
 Mayr Peter, Kranj.
 Meden Ivan, Ljubljana.
 Mehora Matilda, Novomesto.
 Mehora Ivan, „
 Mejač Ivan, Ljubljana.
 Dr. Mencinger Ivan, Krško.
 Mešiček Josip, Brežice.
 Mihelčič Rihard, Zagorje.
 Mikuš Fran, Črni Vrh.
 Milčinski Lucija, Ljubljana.
 Milic Fran, Ljubljana.
 Mladič Ivan, Dunaj.
 Močnik Josip, Kamnik.
 Moravec Gustav, Ljubljana.
 Moos Julija, Ljubljana.
 Dr. Moschè Alfons, Ljubljana.
 Mrak Matija, Ljubljana.
 Muha Anton, Lokva.
 Mulaček Karol, „
 Murnik Ivan, Ljubljana.
 „Nabrežina“, pevsko društvo,
 Nabrežina.
 Nadlišek Marica, Trst.
 Dr. Namorš Ignacij, Jesenice.
 Nekerman Ivan, Podgrad.
 Nemeč Ant., Št. Jurij pri Kranji.

- Nolli Josip, Ljubljana.
Nolli Srečko, „
Novak Mihalj, Kostanjevica.
Oblak Jerica, Ljubljana.
Ogorelec Matilda, Novomesto.
Okrajna učiteljska knjižnica v
Črnomlju.
Okrajna učiteljska knjižnica v
Kamniku.
Okrajna učiteljska knjižnica v
Kranji.
Okrajna učiteljska knjižnica v
Krškem.
Okrajna učiteljska knjižnica za
ljubljsko okolico.
Okrajna učiteljska knjižnica v
Postojni.
Omersa Marija, Kranj.
Orel Rajko, Ljubljana.
Orožen Matija, „
Ozimič Vincencij, Ljubljana.
Pakič Leonija, „
Paternoster Josip, „
Pauser Ema, Novomesto.
Pavlič Antonija, Ljubljana.
Pavčič Anton, Št. Rupert.
Peče Karolina, Ljubljana.
Peče Leopold, Velike Lašče.
Pehani Josip, Žužemberk.
Pehani Rudolf, Ljubljana.
Pelan Oton, „
Perko Fran, Novomesto.
Peršel Fran, Ljubljana.
Perušek Rajko, Ljubljana.
Pesjak Terezija, Kamna gorica.
Petrič Fran, Ljubljana.
Petričič Vaso, „
Petrin Helena, „
Petrovčič Anton, Ljubljana.
Pfeifer Fran, „
Pfeifer Ferdinand, „
Pezdirec Makso, Metlika.
Piano Josip, Senožeče.
Picigas Leopold, Idrija.
Pirc Gustav, Ljubljana.
Pirnat Stanko, Zatičina.
Pilko Fran, Ljubljana.
Plečnik Helena, „
Plehan Valentin, Ljubljana.
Pleško Karol, Ljubljana.
Pleteršnik Makso, Ljubljana,
Ploj Anton, Gor. Radgona.
Dr. Podobnik Fran, Novomesto.
Pogačnik Janko, Ljubljana.
Polec Julij, Kamnik.
Poljanec Alojzij, „
Poljanec Iva, Novomesto.
Dr. Požar Lovro, Ljubljana.
Praprotnik Andrej, „
Praprotnik Avgust, Lokva.
Praprotnik Terezija, Ljubljana.
Prelesnik Anton, Ljubljana.
Premk Anton, „
Premrl Ivan, Št. Vid pri Vipavi.
Dr. Prevec Fran, Novomesto.
Prevec Valentin, Kranj.
Přibil Ivan, Ljubljana.
Primožič Štefan, Bistra.
Prošenc Josip, Ljubljana.
Pucihar Avgust, „
Pukl Radoslav, Dunaj.
Račič Alojzij, Čatež.
Rajar Anton, Ljubljana.
Rancinger Ignac, Trbovlje.
Razinger Anton, Ljubljana.
Razinger Jakob, „

- Razinger Mihalj, Podkoren.
Reich Anton, Gradec.
Rekar Jakob, Ljubljana.
Rihar Matej, „
Rihtaršič Ivan, „
Rogina Anton, Novomesto.
Rohrman Adolf, Kranj.
Rohrman Josip, Mokronog.
Dr. Romih Tom., Krško.
Romold Josipina, Ljubljana.
Rott Gothard, Stara Cerkev.
Rozina Viktor, Mokronog.
Dr. Rozina Fran, Celje.
Rožnik Tomaž, Ljubljana.
Rumpel Avgust, „
Rus Alojzij, Litija.
Rus Fran, Bled.
Saje Mihalj, Štanga.
Sancin Anton, Skedenj.
Santa de Kosmas Stefan, Gal-
lenfels.
Sattner pat. Hugolin, Ljubljana.
Scharlach Alojzij, „
Schiller Ana, Semič.
Schlegel Edvard, Ljubljana.
Schreiner Olga, Maribor.
Schwarz Frid., Novomesto.
Dr. Sedej Fran, Dunaj.
Seljak Ivan, Žire.
Senčar Josip, Žužemberk.
Senekovič Andrej, Ljubljana.
Seunig Josip, Ljubljana.
Sežun Žiga, Dunaj.
Dr. Siebenschein Rob., Zagreb.
Sittig Teodor, Ljubljana.
Skaberne Avgust, Ljubljana.
Skaberne Viktorija, „
Skale Otmar, Novomesto.
- Skale Pavel, Ljubljana.
Skaza Fran, Šmarje pri Jelšah.
Skul Fran, Ljubljana.
Dr. Slanc Karol, Novomesto.
Slanc Fran, Radeče.
„Slavec“, pevsko društvo, Ljub-
ljana,
Slovansko pev. društvo, Dunaj.
Slovensko pev. društvo, Ptuj.
„Sokol“, telov. društvo, Zagorje.
Starec Anton, Zagreb.
Stegnar Fran, Vrhnika.
Stegnar Srečko, Ljubljana.
Sterle Fran, Zagorje.
Stuhec Rudolf, Dunaj.
Sturm Karol, Radovljica.
Dr. Suk Feliks, Zagreb.
Svetek Anton, Ljubljana.
Svoboda Dragotin, Idrija.
Svoboda Josip, Ljubljana.
Šabec Antonija, Trst.
Dr. Šavnik Edvard, Kranj.
Šavnik Karol, Kranj.
Šešarek Fran, Ljubljana.
Ševar Ludovik, Nova vas.
Škrli Ivan, Novomesto.
Šmid Luka, Kranj.
Šmorancer Josip, Žužemperk.
Šorn Vinko, Ljubljana.
Šrepelj Slavko, Zagreb.
Štajer Fran, Metlika.
Štritof Anton, Ljubljana.
Šuklje Ana, Ljubljana.
Šumi Josipina, Ljubljana.
Šušteršič Matija, Videm.
Tauses Fran, Ljubljana.
Tavčar Karol, Krško.
Dr. Tekavčič Fran, Ljubljana.

- Tekavčič Karol, Ljubljana.
 Thuma Ivan, Postojna.
 Tkalčič Zvonimir, Zagreb.
 Tomec Jakob, Ljubljana.
 Tomšič Fran, „
 Tomšič Ivan, „
 Tosti Ivan, „
 Tratnik Filipina, „
 Trdina Fran, „
 Treo Ludovik, Litija.
 Treven Valentin, Idrija.
 „Triglav“, ak. društvo, Gradec.
 „Triglav“, pevsko društvo, Ra-
 dovljica.
 Trost Fran, Ig.
 Trstenjak Anton, Ljubljana.
 Trtnik Fran, Ljubljana.
 Dr. Tuma Henrik, Tolmin.
 Unar Karol, Ljubljana.
 Uršič Fran, „
 Učiteljsko društvo, Ptuj.
 Valenta Božidar, Ljubljana.
 Valentinčič Ignacij, „
 Valjavec Andrej, „
 Vavken Andrej, Cerklje.
 Vehovec Ivan, Žužemberk.
 Velkavrh Ivan, Ljubljana.
 Vencajz Ivan, „
 Verbič Josip, Bistra.
 Vider Josip, Ljubljana.
 Vidmar Janko, „
 Dr. Vidrič Josip, Zagreb.
 Vrančič Anton, Zagradac.
 Vrbnjak Ivanka, Ormož.
 „Vienac“, Zagreb.
 Vintar Josip, Vovbre.
 Virant Fran, Zagreb.
 Vizjak Vinko, Ljubljana.
 Vodušek Matej, „
 Dr. Vojska Andrej, Novomesto.
 Vojska Lav., Ivanec.
 Vrhovnik Ivan, Ljubljana.
 Vrhunc Anton, „
 Zagorjan Anton, „
 Zajc Josip, Krka.
 Zalar Mihalj, Ljubljana.
 Zalaznik Matija, „
 Zameje Gregor, „
 „Zarja“, pev. društvo, Rojane.
 Zarli Rudolf, Ljubljana.
 Zarnik Ana, „
 Zidar Ivan, Buče.
 Zore Fran, Šmartno.
 Zupan Ivan, Kamna gorica.
 Dr. Zupanc Fran, Ljubljana.
 Zupančič Filip, Ljubljana.
 Zupančič Romuald, Materija.
 Zupančič Vilibald, Ljubljana.
 „Zvono“, pev. društvo, Križevci.
 Ženska podružnica sv. Ciril in
 Metoda, Ormož.
 Žgur Matija, Ljubljana.
 Žirovnik Janko, Šent-Vid pri
 Ljubljani.
 Žirovnik Josip, Gorje.
 Žitnik Fran, „
 Žitnik Ignacij, „
 Žumer Andrej, Ljubljana.
 Žužek Leopold, Postojna.
 Žužek Fran, Ljubljana.

Račun

za čas od 1. kimovca 1892

D o h o d k i		V gotovini		V vrednostnih papirjih	
		gld.	kr.	gld.	kr.
1	Pričetni blagajnični ostanek	389	29	2394	85
2	Podpore	1900	—	—	—
3	Društvenina	785	—	—	—
4	Ukovina	2282	26	—	—
5	Vpisnina	202	50	—	—
6	Dohodki društvenih koncertov	1626	01	—	—
7	Za prodane muzikalije a) Foersterjeva šola	36	14	—	—
		145	68	—	—
8	Za prodane muzikalije b) splošne	62	77	—	—
9	Obresti vrednostnih papirjev	112	38	—	—
10	Razni dohodki	205	28	—	—
11	Naloženi denarji	1803	—	2433	58
12	Račun »Glasbenega doma«	17081	25	—	—
13	Darila	95	50	—	—
14	Prehodni račun	—	—	614	49
	Svota	26727	06	5442	92

„Glasbene Matice“
do 31. velikega srpana l. 1893.

S t r o š k i		V gotovini		V vrednostnih papirjih	
		gld.	kr.	gld.	kr.
1	Plače stalnih učiteljev	3288	41	—	—
2	Stanarina	327	—	—	—
3	Kurjava in svečava	262	14	—	—
4	Poprava in naprava godbenih instrumentov	48	70	—	—
5	Poprava in naprava inventarja	35	25	—	—
6	Nagrade pomožnim učiteljem	769	40	—	—
7	Tiskovine, muzikalije in papir	668	74	—	—
8	Mezda in postrežnina	78	—	—	—
9	Razne šolske potrebščine	88	27	—	—
10	„ društvene potrebščine	366	70	—	—
11	Stroški društvenih koncertov	1180	52	—	—
12	Naloženi denarji	2433	58	1803	—
13	Račun »Glashenega doma«	16967	74	—	—
14	Prehodni račun	—	—	614	49
15	Končni blagajnični ostanek	212	61	3025	43
	Svota .	26727	06	5442	92

Proračun
„Glasbene Matice“

za čas

od 1. septembra 1888. do 1. septembra 1889.

Št.	D o h o d k i	fl.	kr.
	I. Ostanek v blagajnici	778	90
	II. Dohodki glasbene šole:		
1	Učnina in upisnina	1.100	—
2	Povrnena stanarina	150	—
	III. Društveni dohodki:		
3	Društvenine, redne in zaostale	480	—
4	Za prodane muzikalije	160	—
5	Obresti naložene ustanovnine	72	—
6	Obresti naložene gotovine	16	—
7	Razni dohodki, darila i. dr.	20	—
8	Povračilo predujema	20	—
	Skupaj	2.796	90

V Ljubljani, dne 1. septembra 1888.

Fran Ravnihar,
predsednik.

Št.	Stroški	fl.	kr.
I. Stroški glasbene šole:			
1	Plače učiteljem:		
	a) stalne plače	1.700	—
	b) nestalne plače	750	—
2	Stanarina	609	—
3	Kurjava in svečava	125	—
4	Poprava klavirjev in godbenih instrumentov	60	—
5	Poprave in nova oprava	60	—
6	Tiskovine in papir	60	—
7	Služkinji	67	—
8	Inventarne potrebščine	30	—
II. Društveni stroški:			
9	Nagrade prepisovalcem not	70	—
10	Knjigovezu	25	—
11	Za tiskovine, note in papir	40	—
12	Za izdane muzikalije leta 1888. in 1889.	900	—
13	Postrežnina	25	—
14	Poštnina in dopisnina	30	—
15	Inventarne potrebščine	15	—
16	Uradne potrebščine	40	—
17	Podpore	150	—
	Skupaj	4.756	—
	Primerjaje stroške z dohodki s	2.796	90
	Kaže se primanjkljaj v znesku	1.959	10
<p>ki je pokriti s podporami visocega c. k. naučnega ministerstva, slavnega deželnega in mestnega zbora, in slavne kranjske hranilnice.</p>			
<p>Dr. Matija Hudnik, blagajnik.</p>			

